

EUROPEISKA
REVISIONSRÄTTEN

Snabbanalys **Tilldelning av** **sammanhållningspolitiska** **medel till** **medlemsstaterna** **2021–2027**

Mars 2019

Innehållsförteckning

	Punkt
Ordförklaringar	
Sammanfattning	I–VII
Inledning	01–02
Tilldelningsprinciper och översikt över förfarandet	03–10
Tilldelningsprinciper	03–06
Översikt över förfaranden	07–10
Ursprungliga anslag till medlemsstater	11–24
Anslag för målet Investering för sysselsättning och tillväxt	11–17
Mindre utvecklade regioner	12–13
Övergångsregioner	14–15
Mer utvecklade regioner	16–17
Anslag för målet Europeiskt territoriellt samarbete	18–19
Anslag för Sammanhållningsfonden	20–23
Ekonomisk viktning av tilldelningskriterierna	24
Justeringar av det ursprungliga anslaget	25–37
Övre gränser och säkerhetsnät	26–30
Övre gränser	27
Säkerhetsnät	28–29
Undantag	30
Ytterligare justeringar	31–33
Slutliga anslag	34–37
Avslutande kommentarer och nästa steg	38–40

Bilagor

Bilaga I — Tilldelningskriteriernas utveckling under de senaste tre programperioderna

Bilaga II — Ram för ursprunglig tilldelning av sammanhållningspolitiska medel till medlemsstater

Bilaga III — Fördelningsmetod för mindre utvecklade regioner 2021–2027

Bilaga IV — Fördelningsmetod för övergångsregioner 2021–2027

Bilaga V — Fördelningsmetod för mer utvecklade regioner 2021–2027

Bilaga VI — Tilldelningsmetod för målet Europeiskt territoriellt samarbete (ETS) 2021–2027

Bilaga VII — Fördelningsmetod för Sammanhållningsfonden 2021–2027

Bilaga VIII — Övre gränser och säkerhetsnät

Bilaga IX — Kriterier för justering av anslag från ESF+

Bilaga X — Regionala klassificeringar för Eruf/ESF+

Revisionsrättens team

Ordförklaringar

andelen unga som varken arbetar eller studerar inbegriper både arbetslösa och inaktiva personer.

Berlinmetoden: en metod som togs fram 1999 för att tilldela sammanhållningsmedel utifrån välstånd och arbetslöshet på regional och nationell nivå; metodens fokus har varit detsamma, men kriterierna har utvecklats i och med varje programperiod för att de ska återspegla nya utmaningar och politiska mål.

bruttonationalinkomst (BNI): ett standardmått på ett lands välstånd som grundas på inkomst från nationella källor och utlandet.

bruttonationalprodukt (BNP): ett standardmått på ett lands välstånd: det monetära värdet av samtliga varor och tjänster som produceras under en specifik period i ekonomin.

de nordliga glesbefolkade områdena: regionerna i nordligaste Sverige och nordligaste och östra Finland.

de yttersta randområdena: en klassificering som avser nio regioner i Europeiska unionen: de fem franska utomeuropeiska departementen och det franska utomeuropeiska förvaltningsområdet Saint-Martin, den spanska autonoma regionen Kanarieöarna samt de portugisiska autonoma regionerna Azorerna och Madeira; dessa regioner står inför särskilda utmaningar (avlägsen belägenhet, ökaraktär, ringa storlek, besvärliga terräng- och klimatförhållanden samt ekonomiskt beroende etc.) som påverkar deras socioekonomisk utveckling.

den fleråriga budgetramen (FBR): EU:s utgiftsplan där prioriteringar (som grundas på politiska mål) och tak fastställs, vanligtvis för sju år; i den anges strukturen för de årliga EU-budgetarna och ett tak för varje utgiftskategori; den nuvarande fleråriga budgetramen omfattar 2014–2020.

Europa 2020-strategin: Europeiska unionens tioårsstrategi som lanserades 2010 för att främja sysselsättning och skapa jobb.

Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf): en fond som har som mål att stärka den ekonomiska och sociala sammanhållningen i hela EU genom att korrigera regionala obalanser med hjälp av ekonomiskt stöd till prioriterade områden: innovation och forskning, den digitala agendan, små och medelstora företag samt en koldioxidsnål ekonomi.

Europeiska socialfonden+ (ESF+): en EU-fond som omfattas av budgetperioden 2021–2027 och syftar till att skapa utbildnings- och sysselsättningsmöjligheter samt till att förbättra situationen för människor som löper risk att drabbas av fattigdom; i motsats till föregångaren, Europeiska socialfonden, omfattar ESF+ även sysselsättningsinitiativet för unga och fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt (Fead).

Europeiskt territoriellt samarbete (ETS): en ram för interregionalt, gränsöverskridande och transnationellt samarbete, som vägleder politiska utbyten och genomförandet av gemensamma insatser; den finansieras av Eruf.

extra belopp: en extra utbetalning utöver det grundläggande regionala anslaget där hänsyn tas till olika socioekonomiska kriterier och miljökriterier.

Fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE): ett instrument som fastställer investeringsprioriteringar och tillhandahåller ekonomiskt stöd till sektorerna för energi, transport och informations- och kommunikationsteknik i syfte att skapa hållbar och sammanlänkad infrastruktur med hög prestanda; den förvaltas direkt av kommissionen

Fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt (Fead): ett instrument som syftar till att hjälpa de fattigaste i samhället genom att kombinera livsmedelsbistånd och grundläggande materiellt bistånd med långsiktiga insatser för social delaktighet som tagits fram för att de ska kunna ta sig ur fattigdom.

förordningen om gemensamma bestämmelser: EU-förordning som reglerar ett antal fonder med delad förvaltning. För 2014–2020 är det Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013. För 2021–2027 offentliggjorde kommissionen i maj 2018 ett förslag med regler som kommer att styra sju fonder: Europeiska regionala utvecklingsfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska socialfonden+, Europeiska havs- och fiskerifonden, Asyl- och migrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för gränsförvaltning och visering.

GD Regional- och stadspolitik: generaldirektoratet för regional- och stadspolitik.

köpkraftsstandard: en artificiell valutaenhet som används för att uttrycka nationalräkenskapsmått som justerats utifrån skillnader i prisnivå mellan medlemsstater.

mer utvecklad region: en region där BNP per capita är mer än 90 % (2014–2020) eller 100 % (2021–2027) av genomsnittet i EU.

mindre utvecklad region: en region där BNP per capita är mindre än 75 % av genomsnittet i EU.

nomenklatur för statistiska territoriella enheter (Nuts): klassificering som används inom regional statistik och fördelning av medel; medlemsstaterna delas upp i regioner i tre kategorier utifrån befintliga nationella administrativa uppdelningar och specifika befolkningströsklar; från större till mindre områden: Nuts 1 (3 till 7 miljoner invånare), Nuts 2 (800 000 till 3 miljoner invånare) och Nuts 3 (150 000 to 800 000 invånare).

programperiod: den period inom vilken EU:s utgifter planeras och genomförs.

Sammanhållningsfonden: en EU-fond som syftar till att minska ekonomiska och sociala skillnader i EU genom att finansiera investeringar i medlemsstater där bruttonationalinkomsten per invånare är mindre än 90 % av genomsnittet i EU.

sammanhållningspolitiken: EU:s främsta investeringspolitik, som syftar till att minska ekonomiska och sociala skillnader mellan regioner och medlemsstater genom att främja jobbskapande, företagens konkurrenskraft, ekonomisk tillväxt, hållbar utveckling och gränsöverskridande och interregionalt samarbete; den finansieras genom Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Europeiska socialfonden+ (ESF+) och Sammanhållningsfonden (SF).

sysselsättningsinitiativet för unga: ett program inom ramen för ungdomsgarantin som syftar till att stödja unga människor som varken arbetar eller studerar i regioner där ungdomsarbetslösheten överstiger 25 %.

säkerhetsnät: lägsta tilldelning uttryckt i procent av tilldelningen under den tidigare programperioden.

övergångsregion: en region där BNP per capita ligger mellan 75 % och 90 % (2014–2020) eller 75 % och 100 % (2021–2027) av genomsnittet i EU.

Sammanfattning

I Europeiska kommissionen har föreslagit att EU ska avsätta 373 miljarder euro under nästa programperiod (2021–2027) till sammanhållningspolitiken, som utformats för att minska klyftan mellan rika och fattiga europeiska regioner. Sammanhållningspolitikens finansiering kommer medlemsstaterna till del genom tre fonder: Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Europeiska socialfonden+ (ESF+) och Sammanhållningsfonden (SF).

II Hur stor andel av den sammanlagda EU-budgeten som avsätts till sammanhållningspolitiken är i grund och botten ett politiskt beslut. Det belopp som tilldelas varje medlemsstat regleras av ett antal förfaranden, som i stora drag har sett likadana ut sedan perioden 2000–2006. För perioden 2021–2027 offentliggjorde kommissionen sitt förslag till fördelningsmetod som en del av det bredare förslaget till en förordning om gemensamma bestämmelser, som helt reglerar de tre fonderna med delad förvaltning som nämns ovan samt fyra andra mindre fonder. Förfarandena för att fastställa de belopp som medlemsstaterna ska ha tillgång till är relativt komplicerade. Syftet med denna snabbanalys är således att beskriva dessa förfaranden, i deras sammanhang, så att berörda parter kan förstå den logiska grunden till dem och hur de fungerar.

III Inom ramen för sammanhållningspolitiken föreslår kommissionen att sammanlagt 326,3 miljarder euro ska anslås till Eruf/ESF+ och återstående 46,7 miljarder euro till Sammanhållningsfonden. För Eruf/ESF+ finns det två övergripande mål: Investering för sysselsättning och tillväxt (316,8 miljarder euro) och Europeiskt territoriellt samarbete (9,5 miljarder euro). Tilldelningsförfarandena varierar:

- När det gäller Investering för sysselsättning och tillväxt används olika förfaranden för de tre kategorierna av regionalt välstånd (mindre utvecklad region, övergångsregion och mer utvecklad region). Relativt välstånd är det främsta kriteriet för att besluta om finansiering, men regionerna kan även beviljas extra belopp med anknytning till socioekonomiska och miljömässiga faktorer såsom arbetslöshet, särskilt ungdomsarbetslöshet, utbildningsnivå, växthusgasutsläpp och migration. De två sistnämnda faktorerna föreslås för första gången för 2021–2027.
- För målet Europeiskt territoriellt samarbete anslås finansiering till regionerna främst på grundval av de befolkningsgrupper som berörs.

- Finansiering från Sammanhållningsfonden är tillgänglig för medlemsstater där välståndet är mindre än 90 % av genomsnittet i EU. Finansiering anslås på grundval av stödberättigade medlemsstaters befolkning och områden, justerat för relativt välstånd.

Sammanlagt avgör det relativa välståndet något mer än 80 % av anslagen.

IV Precis som under tidigare perioder är de anslag som följer av de förfaranden som anges ovan föremål för ytterligare justeringar. Dessa är utformade för att mildra kraftiga variationer när det gäller de belopp som enskilda medlemsstater får. Justeringarna är utformade som övre gränser som begränsar de högsta beloppen och säkerhetsnät som garanterar en miniminivå.

V Kommissionen föreslår två ytterligare justeringar, efter det att de övre gränserna och säkerhetsnäten har tagits i beaktande. Först och främst har kommissionen föreslagit att överföringen av 11 miljarder euro från Sammanhållningsfonden till den direkt förvaltrade Fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE) ska bibehållas. Utöver det ursprungliga förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser har kommissionen även föreslagit en metod för att anslå medel till ESF+ i syfte att särskilja anslagen för ESF+ (totalt 100 miljarder euro) och Eruf på medlemsstatsnivå. Det huvudsakliga kriteriet är den andel av ESF-medlen som varje medlemsstat mottagit för perioden 2014–2020, justerad med hänvisning till två ytterligare kriterier som rör ungdomsarbetslöshet och social delaktighet.

VI Kommissionens förslag innebär att medlemsstaterna sammanlagt skulle få 10 % mindre sammanhållningspolitisk finansiering under 2021–2027 än föregående period. En betydande faktor för ändringar av enskilda anslag är att välståndsnivån har ändrats i många regioner (och vissa medlemsstater), vilket leder till att de får en ny status (t.ex. som övergångsregion i stället för mindre utvecklad region). Inverkan av övre gränser och säkerhetsnät innebär att ingen medlemsstat skulle få en ökning på mer än 8 % (eller minskning på mer än 24 %) av den sammanhållningspolitiska finansieringen. Den totala andelen sammanhållningspolitiska medel som anslås till mindre utvecklade regioner enligt förslaget skulle vara densamma, det vill säga 75 % av den tillgängliga finansieringen.

VII Det sista steget i förfarandet omfattas inte av den metod som kommissionen föreslagit, utan sker i politiska förhandlingar där EU och medlemsstaterna deltar. Under tidigare perioder ledde dessa förhandlingar till att vissa medlemsstater och regioner fick extra anslag. Enligt den reviderade tidsplan (i linje med Europeiska rådets slutsatser) som gällde i februari 2019 ska en kompromiss nås om den fleråriga

budgetramen under hösten 2019 och förhandlingarna om förordningen om gemensamma bestämmelser slutföras kort därefter.

Inledning

01 Sammanhållningspolitiken – som utformats för att främja ekonomisk, social och territoriell sammanhållning mellan medlemsstaterna – är ett av de viktigaste verksamhetsområdena i Europeiska unionen (EU) och svarar för omkring en tredjedel av EU:s budget. Varje medlemsstat har rätt att använda ett fast belopp, som går via olika finansieringsmekanismer, för att arbeta mot sammanhållningsmål. Förfarandena för att fastställa de belopp som medlemsstaterna ska ha tillgång till är relativt komplicerade. Syftet med denna snabbanalys är att beskriva dessa förfaranden, i deras sammanhang, för att hjälpa läsarna att förstå den logiska grunden till dem och hur de fungerar.

02 Eftersom detta är en snabbanalys och inte en granskningsrapport innehåller den inga revisionsbedömningar, slutsatser eller rekommendationer. Fokus ligger på den föreslagna tilldelningen av sammanhållningsmedel för nästa programperiod (2021–2027), som EU:s lagstiftare förväntas fatta beslut om inom de kommande tolv månaderna. Vi jämför förslagen med tidigare perioder när så är lämpligt. Analysen är uppdelad i följande delar:

- De huvudsakliga principer som styr tilldelningsförfarandet, och en översikt över tilldelningsförfarandet.
- Ursprungliga anslag till medlemsstaterna, inbegripet ett antal olika steg.
- Efterföljande justeringar av de ursprungliga anslagen.

Tilldelningsprinciper och översikt över förfarandet

Tilldelningsprinciper

03 I linje med målen i fördraget¹ är sammanhållningspolitiken utformad för att minska skillnaderna mellan fattiga och rika europeiska regioner. Den främsta princip som ligger till grund för tilldelningen är, i linje med detta, att medlen ska riktas till de fattigaste länderna och regionerna. Precis som under tidigare perioder är dock inte rikare regioner uteslutna från sammanhållningsfinansiering i den fleråriga budgetramen 2021–2027. Enligt kommissionen beror detta på att många av de största utmaningarna (som globalisering och övergången till en koldioxidsnål ekonomi) i allt större grad påverkar många regioner i hela EU, även de mer utvecklade².

04 En metod för att tilldela medel infördes för programperioden 2000–2006³, och det allmänna tillvägagångssättet har varit mer eller mindre likadant sedan dess. Relativt välstånd är fortfarande det kriterium som har störst inverkan på hur stora belopp medlemsstater och regioner får⁴. Andra kriterier används i tilldelningsförfarandet, och återspeglar politiska prioriteringar, men viktningen för dessa kriterier är mycket mindre. Under tidigare programperioder har kriterier med anknytning till arbetsmarknad och utbildning använts. För perioden 2021–2027 föreslår kommissionen migrationsflöden och utsläpp av växthusgaser som ytterligare kriterier. *Bilaga I* innehåller närmare uppgifter om hur kriterierna har utvecklats. Eftersom det är centralt att uppgifterna är tillförlitliga och att medlemsstaterna godtar dem använder kommissionen uppgifter från Eurostat som grund för tilldelningarna.

¹ Artikel 174 i EUF-fördraget.

² Europeiska kommissionen, faktablad, 29 maj 2018 och konsekvensbedömning 2021–2027, SWD(2018) 283 final.

³ Kallas "Berlinmetoden", eftersom man kom överens om den vid toppmötet i Berlin 1999.

⁴ Kommissionen har granskat alternativa indikatorer och anser att denna åtgärd är den mest neutrala och tillförlitliga indikatorn som åskådliggör behov hos och skillnader mellan regioner och medlemsstater. Se GD Regional- och stadspolitik rapport om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning, juli 2014, s. 198.

05 Mekanismer i form av övre gränser och säkerhetsnät införlivas i förfarandet för att säkerställa att enskilda medlemsstaters anslag inte varierar för mycket från en programperiod till nästa.

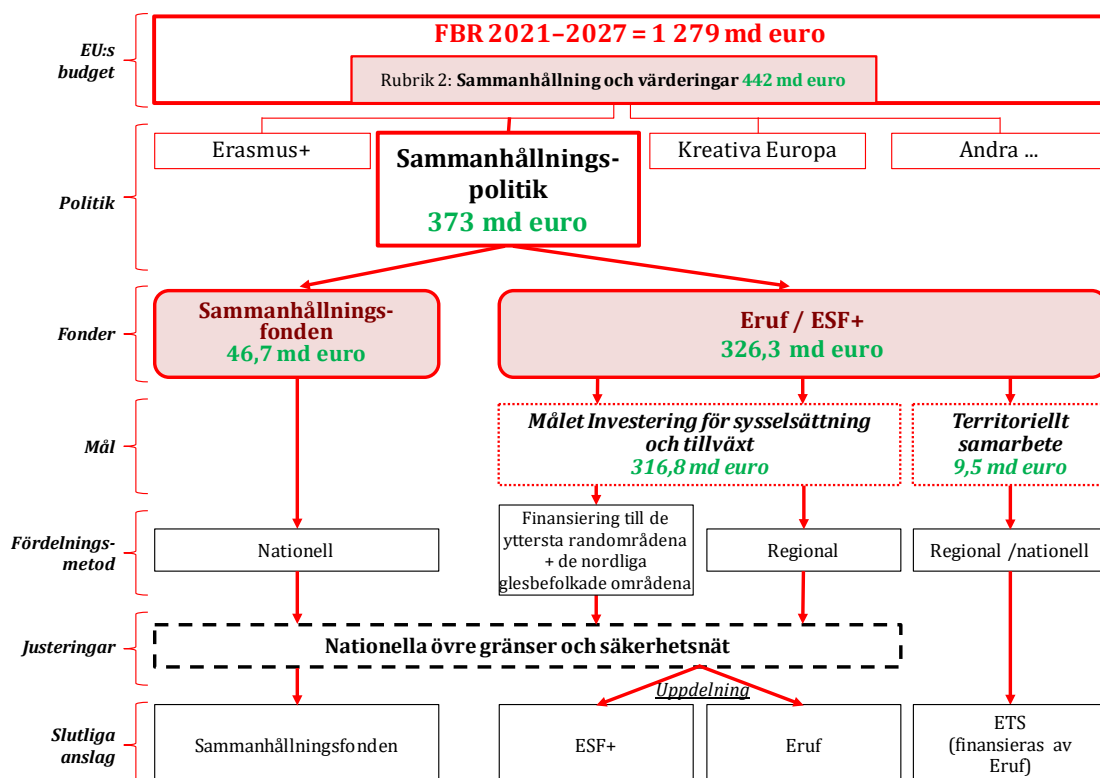
06 De slutliga besluten om anslag i den fleråriga budgetramen fattas i en mycket politisk kontext. I och med att den fleråriga budgetramen antas enhälligt måste resultatet av tilldelningsförfarandet vara godtagbart för Europaparlamentet och samtliga medlemsstater. Det krävs vanligtvis omfattande förhandlingar: under tidigare perioder har extra belopp tilldelats medlemsstater på annan grund än tillämpningen av relevanta formler. Den slutliga tilldelningen utgör en politisk kompromiss.

Översikt över förfaranden

07 För perioden 2021–2027 beskriver kommissionen för första gången fördelningsmetoden i förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser⁵. Förslaget innehåller även de belopp som anslås till medlemsstaterna.

08 I *figur 1* nedan ges en översikt över kommissionens förslag om hur EU:s sammanlagda medel för perioden ska omsättas i sammanhållningspolitiska anslag till varje medlemsstat och för varje fond. Alla siffror i analysen anges i löpande priser om inget annat anges.

⁵ Bilaga XXII i förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser (COM(2018) 375 final). I förslaget antas det att Förenade kungariket lämnar EU i slutet av mars 2019. I februari 2019 var arrangemangen för Förenade kungarikets eventuella utträde oklara. Vi har därför inte tagit hänsyn till brexit-relaterade överväganden i denna analys.

Figur 1 – Tilldelningsförfarandet för sammanhållningspolitiska medel

Källa: Revisionsrätten.

Anm.: De belopp som anges är kommissionens förslag för 2021–2027. De inbegriper finansiering som inte anslås direkt till medlemsstater ("överföringar"): 11,3 miljarder euro överförs från Sammanhållningsfonden till Fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE), 1,3 miljarder euro för tekniskt bistånd som förvaltas av kommissionen (för alla fonderna), 1,2 miljarder euro för de interregionala komponenterna inom målet Europeiskt territoriellt samarbete, 0,6 miljarder euro från Eruf till Europeiska stadsinitiativet och 0,2 miljarder euro för transnationellt samarbete inom ramen för ESF+.

09 De första stegen i förfarandet ser ut på följande sätt:

- Utgångspunkten är EU:s allmänna fleråriga budget för programperioden. I maj 2018 offentliggjorde kommissionen sina förslag för nästa period, 2021–2027⁶. Kommissionens förslag innebär att den sammanlagda budgeten ökar med 18 % jämfört med föregående period, 2014–2020 (från 1 087 miljarder euro till 1 279 miljarder euro). Detta motsvarar 5 % efter justeringar⁷.
- Kommissionen föreslår att 442 miljarder euro av detta sammanlagda belopp ska anslås till "Sammanhållning och värderingar" och att 373 miljarder euro därav ska

⁶ COM(2018) 322 final och COM(2018) 321 final.

⁷ Europeiska revisionsrättens briefingdokument *Kommissionens förslag till flerårig budgetram för 2021–2027*, juli 2018, punkterna 4 och 6. Justeringar inbegriper behovet av att ta hänsyn till inflation och brexit.

gå till sammanhållningspolitiken (10 % mindre än under föregående period). Tilldelningen av den sistnämnda summan är ämnet för denna analys. Tre fonder bidrar till sammanhållningspolitiken: Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Europeiska socialfonden+ (ESF+) och Sammanhållningsfonden.

- Av den totala sammanhållningspolitiska finansieringen har EU öronmärkt 46,7 miljarder euro för Sammanhållningsfonden. Eruf och ESF+ anslås först tillsammans och motsvarar resten.
- När det gäller de totalt 326,3 miljarderna euro till Eruf och ESF+ har EU två mål: Investering för sysselsättning och tillväxt, som står för större delen, och Europeiskt territoriellt samarbete. Ett mindre belopp (1,6 miljarder euro) inom ramen för det första målet används för att stödja ”de yttersta randområdena och de nordliga glesbefolkade områdena”.

10 Under nästa steg fastställs för första gången hur mycket som ska anslås till enskilda medlemsstater – antingen till hela landet eller till regioner i det. Olika förfaranden används för den ursprungliga tilldelningen av olika delar av den sammanlagda sammanhållningsfinansieringen som finns tillgänglig. Dessa anges i följande avsnitt och beskrivs i *[bilaga II](#)*. Först förklarar vi tilldelningen för Eruf och ESF+, sedan för Sammanhållningsfonden. Det sista avsnittet i denna del av analysen handlar om efterföljande justeringar, däribland övre gränser och säkerhetsnät, och anslagen till ESF+. Genom hela dokumentet använder vi ett antal utförliga exempel, med fiktiva medlemsstater eller regioner, för att illustrera beräkningarna.

Ursprungliga anslag till medlemsstater

Anslag för målet Investering för sysselsättning och tillväxt

11 Olika förfaranden används för att anslå finansiering med anknytning till de två målen för Eruf och ESF+. Inom ramen för det första målet, investering för sysselsättning och tillväxt, är regionernas relativa välstånd ett viktigt kriterium⁸. Kommissionen föreslår följande kategorier för 2021–2027 (se även bilaga X):

- Mindre utvecklade regioner, där genomsnittlig BNP per capita är mindre än 75 % av genomsnittet i EU.
- Övergångsregioner, där genomsnittlig BNP per capita är mellan 75 % och 100 % av genomsnittet i EU.
- Mer utvecklade regioner, där genomsnittlig BNP per capita överstiger genomsnittet i EU.

Mindre utvecklade regioner

12 Anslag till mindre utvecklade regioner fastställs i tre steg, och visas i [bilaga III a](#):

1. Skillnaden mellan regionens BNP per capita och genomsnittet i EU – välståndsklyftan – multipliceras med befolkningen i regionen.
2. En koefficient tillämpas på denna siffra, och återspeglar det relativa välståndet i den medlemsstat där regionen är belägen – se [bilaga III b](#). En fattig region i ett fattigt land får därför mer än en lika fattig region i ett mindre fattigt land.
3. Regioner kan beviljas extra belopp med anknytning till socioekonomiska och miljömässiga faktorer: arbetslöshet och i synnerhet ungdomsarbetslöshet, utbildningsnivå, utsläpp av växthusgaser och migration – se [bilaga III c](#).

13 Ett utförligt exempel på förfarandet för mindre utvecklade regioner, om en påhittad region, finns i [tabell 1](#).

⁸ Kommissionen mäter välstånd med hjälp av bruttonationalprodukt (BNP) och bruttonationalinkomst (BNI), med eller utan justeringar för att återspegla köpkraft. Dessa begrepp förklaras i ordförklaringarna.

Tabell 1 – Utförligt exempel på beräkning av enskilda anslag till mindre utvecklade regioner

Region			
Steg (1)		(1) Regional BNP per capita	15 000 euro
		(2) BNP per capita i EU	25 000 euro
		(3) Välståndsklyfta = (2)-(1)	10 000 euro
		(4) Regionens befolkning	3 500 000
		(5) Ursprungligt teoretiskt belopp = (3) x (4) x 7 år	245 md euro
Steg (2)		Nationell BNI per capita	90 % av genomsnittet i EU
		(6) Motsvarande koefficient (se bilaga III b)	1,3 %
		(7) Enskilt anslag = (5) x (6)	3 185 mn euro
Steg (3) (exempel på tre extra belopp)	Extra belopp 1 Arbetslöshet	Antal arbetslösa (a)	300 000
		Arbetslöshetsnivå (b)	13,2 %
		Genomsnitt för mindre utvecklade regioner (c)	13,5 %
		Antal personer som överstiger genomsnittet	0
		(8) Extra belopp = (d) x 500 euro x 7 år	0 euro
	Extra belopp 2 Ungdomsarbetslöshet	Antal unga arbetslösa (a)	60 000
		Ungdomsarbetslöshetsnivå (b)	35,0 %
		Genomsnitt för mindre utvecklade regioner (c)	32,6 %
		Antal personer som överstiger genomsnittet (om b>c) (d) = (a) - [(a)/(b)x(c)]	4 114
		(9) Extra belopp = (d) x 500 euro x 7 år	14,4 mn euro
	Extra belopp 3 Utsläpp av växthusgaser	Nationella koldioxidutsläpp (a)	t 200 mn
		2030-målet (b)	t 175 mn
		Mängd som överstiger målet (om a>b) (c) = (a) - (b)	t 25 mn
		Regionens andel inom den nationella befolkningen (d)	10,0 %
		(10) Extra belopp = (c) x (d) x 1 euro x 7 år	17,5 mn euro
Anslag för 2021–2027		= (7) + (8) + (9) + (10)	3 216,9 mn euro

Källa: Revisionsrätten på grundval av kommissionens förslag till förordning om gemensamma bestämmelser, bilaga XXII, 1 a–g.

Anm.: Detta är inte det fullständiga tilldelningsförfarandet, i och med att exemplet inte innehåller tilldelningen av alla extra belopp.

Övergångsregioner

14 Kommissionen föreslår att övergångsregioner, för perioden 2021–2027, är de regioner där BNP per capita ligger mellan 75 % och 100 % av genomsnittet i EU⁹. För perioden 2014–2020 var procentandelen 75–90 % av genomsnittet i EU; regioner i kategorin 90–100 % klassificerades tidigare som mer utvecklade – se punkt 16 nedan.

⁹ Artikel 102.2 b i kommissionens förslag till förordning om gemensamma bestämmelser (COM(2018) 375 final).

Denna förändring innebär att en mycket större andel av befolkningen omfattas av denna kategori – från under 15 % till över 25 % av befolkningen i EU. Övergången från mer utvecklad region till övergångsregion brukar leda till att de berörda regionerna får mer sammanhållningsfinansiering. Kommissionen motiverar denna ändring med de ihållande strukturella utmaningarna för medelinkomstregionerna, som gradvis hinns ikapp av mindre välbärgade regioner som utvecklas snabbt¹⁰ och samtidigt ligger efter de mer utvecklade regionerna. De länder som påverkas mest av denna förändring är Finland, Frankrike, Tyskland, Slovenien och Nederländerna. Inom ramen för denna utvidgning av kategorin övergångsregioner är mekanismerna i det tilldelningsförfarande som föreslagits för 2021–2027 i stort sett desamma som 2014–2020.

15 Tilldelningen omfattar fyra steg, och dessa beskrivs i *bilaga IV*.

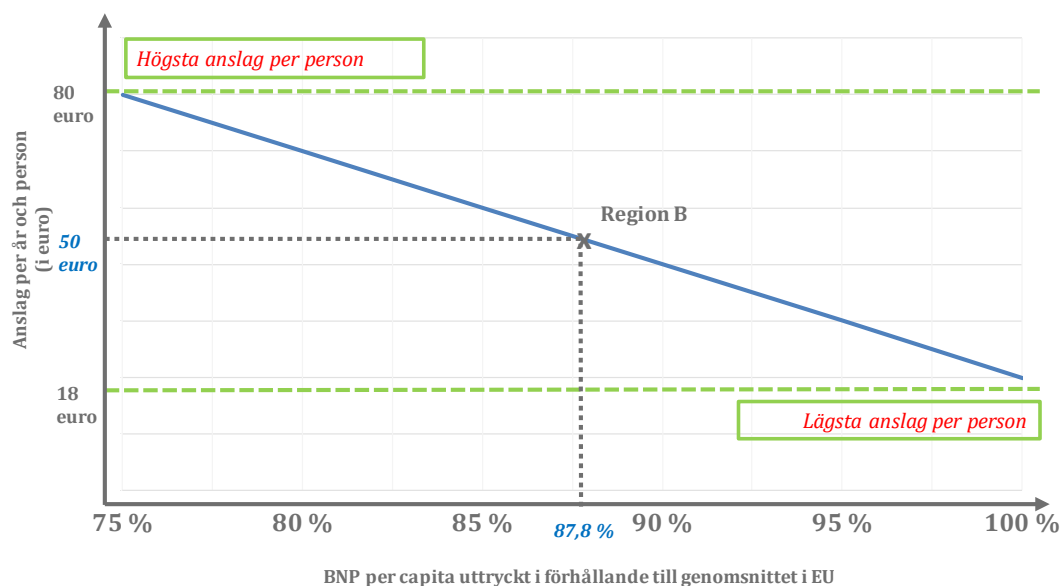
1. En lägsta stödnivå (18 euro per person och år), före extra belopp, fastställs. Detta är det teoretiska ursprungliga belopp per person som regionen skulle få om den var mer utvecklad¹¹.
2. En högsta stödnivå, före extra belopp, beräknas. Detta är 60 % av anslaget per person som regionen skulle få om den var mindre utvecklad (punkt 12), med en BNP per capita på 75 % av genomsnittet i EU¹².
3. Stödet till regionen i fråga fastställs sedan med hjälp av regionens relativa BNP per capita jämfört med genomsnittet i EU, inom ramen för de lägsta och högsta gränser som beskrivs ovan. Ett utförligt exempel anges i *figur 2*, för en region med en BNP per capita på 87,8 % av genomsnittet i EU. Figuren visar att denna region skulle få 50 euro per person och år.
4. Medlemsstaterna kan beviljas samma extra belopp som mindre utvecklade regioner (*bilaga III c*), med anknytning till socioekonomiska och miljömässiga faktorer såsom arbetslöshet, särskilt ungdomsarbetslöshet, utbildningsnivå, växthusgasutsläpp och migration.

¹⁰ Sidan 198 i den sjätte rapporten om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning, GD Regional- och stadspolitik, juli 2014.

¹¹ Kommissionens förslag till förordning om gemensamma bestämmelser, bilaga XXII, 2 a och 3.

¹² Kommissionens förslag till förordning om gemensamma bestämmelser, bilaga XXII, 1 a och b.

Figur 2 – Utförligt exempel på beräkning av ett ursprungligt anslag till en fiktiv övergångsregion

Källa: Revisionsrätten, på grundval av bilaga XXII, 2 a och b.

Anm.: Diagrammet visar, för denna region, hur välståndet på 87,8 % av genomsnittet i EU leder till ett anslag per person och år på 50 euro.

Mer utvecklade regioner

16 Mer utvecklade regioner är regioner vilkas BNP per capita överstiger genomsnittet i EU¹³. Fördelningsmetoden skiljer sig från de som tidigare har beskrivits, men liknar i stort sett den som använts under perioden 2014–2020. Såsom visas i **bilaga V a** innefattar den tre steg:

1. Kommissionen beräknar den totala finansieringen för mer utvecklade regioner genom att multiplicera ett belopp per person och år med befolkningen i regionerna.
2. Utifrån denna summa baseras sedan det belopp som anslås till varje region på uppgifter som rör sju demografiska och socioekonomiska indikatorer. Dessa indikatorer viktas på olika sätt, från 20 % för befolkning och utbildningsnivå till 2,5 % för befolkningstäthet. Indikatorerna och deras viktning anges i **bilaga V b**. Andelen för varje region beräknas för varje indikator och tillämpas på den totala

¹³ Artikel 102.2 c i kommissionens förslag till förordning om gemensamma bestämmelser (COM(2018) 375).

finansiering som finns tillgänglig för att fastställa anslaget till varje region. I **tabell 2** ges ett utförligt exempel på denna metod för den första indikatorn.

3. Som ett sista steg kan extra belopp med anknytning till utsläpp av växthusgaser och migration läggas till, om tillämpligt, med hjälp av samma förfaranden som för mindre utvecklade regioner och övergångsregioner.

Tabell 2 – Utförligt exempel på fördelningsmetoden för mer utvecklade regioner – simulering på grundval av indikator 1 (befolkning)

Region		
Steg 1: Tillgängliga resurser för alla mer utvecklade regioner (exklusive extra belopp)	(1) Total befolkning	208 mn
	(2) Anslag per person	18 euro
	(3) Total finansiering för mer utvecklade	26,2 md euro
Steg 2	(4) Regionens befolkning	6 mn
	(5) Total befolkning mer utvecklad region	208 mn
	(6) Befolkningsandel = (4) / (5)	2,9 %
	(7) Andel av indikator 1 i tillgängliga resurser	20 %
	(8) Reviderad andel för region = (7) x (6)	0,6 %
	(9) Slutligt anslag till region på grundval av indikator 1 = (8) x (3)	151 mn euro

Källa: Revisionsrätten på grundval av kommissionens förslag till förordning om gemensamma bestämmelser, bilaga XXII, 3 och 4.

17 Liksom under perioden 2014–2020 föreslår kommissionen att det inom ramen för detta mål ska öronmärkas finansiering på 1,6 miljarder euro till de yttersta randområdena och de nordliga glesbefolkade områdena. Finansieringen ska fördelas utifrån befolkning.

Anslag för målet Europeiskt territoriellt samarbete

18 Sammanhållningspolitiska mål med anknytning till målet Europeiskt territoriellt samarbete finansieras genom Eruf. Anslag inom detta mål grundas på fyra ”områden” (**bilaga VI a**): landbaserat gränsöverskridande samarbete, havssamarbete, transnationellt samarbete och de yttersta randområdenas samarbete. För 2021–2027 föreslår kommissionen att 9,5 miljarder euro ska anslås till detta mål¹⁴, med olika belopp inom varje område. Inom varje område skulle finansiering anslås till

¹⁴ I förslaget till förordning om Europeiskt territoriellt samarbete (COM(2018) 374 final) särskiljs fem komponenter: gränsöverskridande samarbete, transnationellt samarbete och havssamarbete (två olika områden i tilldelningsförfarandet), de yttersta randområdenas samarbete, interregionalt samarbete och interregionala innovationsinvesteringar. De två interregionala komponenterna, som står för 1,2 miljarder euro, anslås inte till medlemsstaterna.

stödberättigade regioner på grundval av berörd befolkning – se [bilaga VI b](#).
Huvuddelen av finansieringen avsätts till området landbaserat samarbete.

19 Ett utförligt exempel på finansiering inom ramen för målet Europeiskt territoriellt samarbete finns i [tabell 3](#).

Tabell 3 – Utförligt exempel på beräkning av en medlemsstats anslag inom ramen för målet Europeiskt territoriellt samarbete

Medlemsstat		
A. Landbaserat gränsöverskridande samarbete	(1) Medlemsstatens andel av total befolkning i regioner längs landgränser	5,0 %
	(2) Andel av total befolkning som bor inom 25 km från gränsen	10,0 %
	(3) Viktad andel = $60 \% \times (1) + 40 \% \times (2)$	7,0 %
	(4) Total tillgänglig finansiering för detta område	5,0 md euro
	(5) <i>Anslag för detta område = (3) x (4)</i>	350 mn euro
B. Havssamarbete*	(1) Medlemsstatens andel av total befolkning i regioner längs kustgränser	1,0 %
	(2) Andel av total befolkning som bor inom 25 km från kusten	2,0 %
	(3) Viktad andel = $60 \% \times (1) + 40 \% \times (2)$	1,4 %
	(4) Total tillgänglig finansiering för detta område	1,35 md euro
	(5) <i>Anslag för detta område = (3) x (4)</i>	19 mn euro
C. Transnationellt samarbete*	(1) Medlemsstatens andel av EU:s befolkning	5,0 %
	(2) Total tillgänglig finansiering för detta område	1,65 md euro
	(3) <i>Anslag för detta område = (1) x (2)</i>	82,5 mn euro
D. De yttersta randområdenas samarbete	(1) Medlemsstatens andel av EU:s befolkning i yttersta randområden	8,0 %
	(2) Total tillgänglig finansiering för detta område	0,3 md euro
	(3) <i>Anslag för detta område = (1) * (2)</i>	24 mn euro
E. Totalt ETS-anslag för 2021–2027 = A(5) + B(5) + C(3) + D(3)		475,5 mn euro

Källa: Revisionsrätten, på grundval av kommissionens förslag till förordning om gemensamma bestämmelser, bilaga XXII, 8 och Europeiska kommissionens presentation *Methodology for determining financial allocations by Member State* (metod för att fastställa finansiella anslag per medlemsstat).

* I förslaget till förordning om Europeiskt territoriellt samarbete (COM(2018) 374 final) är transnationellt samarbete och havssamarbete en komponent med en budget på 3 miljarder euro. Uppdelningen (1,35 miljarder euro och 1,65 miljarder euro) görs enbart för anslagen till medlemsstaterna.

Anslag för Sammanhållningsfonden

20 Medlemsstater med en BNI per capita som är mindre än 90 % av genomsnittet i EU är berättigade till sammanhållningsmedel. För 2021–2027 har kommissionen föreslagit att sammanlagt 46,7 miljarder euro ska anslås till Sammanhållningsfonden, vilket motsvarar en minskning på 45 % jämfört med föregående period. Kommissionen förklarar att denna kraftiga minskning beror på att de medlemsstater som gick med i EU 2004 och 2007 inte längre har lika stora behov av betydande investeringar i transport- och miljöinfrastruktur. I praktiken kompenserar högre anslag från Eruf och ESF+ till fattigare regioner för denna minskning av finansiering från Sammanhållningsfonden, och detta innebär att den allmänna relativa tilldelningen av

sammanhållningspolitiska medel till fattigare regioner inte har förändrats i någon större utsträckning.

21 Förfarandena för att anslå medel ur Sammanhållningsfondens budget är densamma som under tidigare perioder. Tilldelningsförfarandet ser ut på följande sätt (se *[bilaga VII](#)*):

1. Det första steget består i att beräkna en teoretisk total siffra för Sammanhållningsfonden, på grundval av 62,90 euro per person och år.
2. Ett ursprungligt anslag görs på grundval av befolkning (50 %) och ytareal (50 %)¹⁵.
3. Detta ursprungliga anslag justeras utifrån nationellt välstånd (baserat på medlemsstatens BNI i förhållande till genomsnittet i EU).
4. Mekanismerna när det gäller välståndsjustering innebär att beräkningen måste revideras. Den reviderade andelen för medlemsstaten tillämpas sedan på den sammanlagda finansiering från Sammanhållningsfonden som finns tillgänglig, för att få fram medlemsstatens anslag.

22 Ett utförligt exempel på finansiering inom ramen för Sammanhållningsfonden finns i *[tabell 4](#)*.

¹⁵ Om befolkningstätheten är mycket hög tas ytkriteriet inte i beaktande.

Tabell 4 – Utförligt exempel på beräkning av en medlemsstats anslag från Sammanhållningsfonden

Medlemsstat		
A: Steg 1 – Tillgängliga SF-medel	62,90 euro per person x 7 år x total stödberättigad befolkning	46,7 md euro
B: Steg 2 – Medlemsstatens andel	(1) Medlemsstatens befolkningsandel	10 %
	(2) Medlemsstatens ytandel	8 %
	(3) Medlemsstatens andel = $50 \% \times B(1) + 50 \% \times B(2)$	9 %
C: Steg 3 – Justering för relativt nationellt välstånd	(1) Summa med vilken medlemsstatens BNI/capita är lägre än genomsnittet för alla medlemsstater som är stödberättigade för SF	30 %
	(2) Justering för att återspegla medlemsstatens relativa fattigdom = $1/3$ (per förslaget till förordning) * C(1)	+10 %
	(3) Medlemsstatens justerade andel = $B(3) \times (1 + C(2))$	9,9 %
D: Steg 4 – Medlemsstatens reviderade andel	(1) Summan av alla justerade medlemsstatsandelar	115 %
	(2) Medlemsstatens reviderade andel = $C(3)/D(1)$	8,6 %
Slutligt SF-anslag 2021–2027 = $A \times D(2)$		4,02 md euro

Källa: revisionsrätten på grundval av kommissionens förslag till förordning om gemensamma bestämmelser, bilaga XXII, 7.

23 I linje med förslaget att minska Sammanhållningsfondens finansiering för 2021–2027 föreslår kommissionen att enskilda medlemsstaters rätt till medel från Sammanhållningsfonden ska begränsas till en tredjedel av det totala anslaget för all sammanhållningspolitisk finansiering. De länder som berörs av denna gräns i den föreslagna tilldelningen 2021–2027 är Estland, Lettland och Malta. Dessa medlemsstater kommer dock inte att gå miste om någon finansiering, eftersom överskott av medel från Sammanhållningsfonden kommer att överföras till deras stödrätter inom målet Investering för sysselsättning och tillväxt.

Ekonomisk viktning av tilldelningskriterierna

24 När det gäller den sammanlagda finansieringen inom sammanhållningspolitiken – som omfattar Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden – visar *tabell 5* de olika kriteriernas viktning i tilldelningsförfarandet. Den visar att välstånd står för över 80 % av anslagen för både 2014–2020 och 2021–2027.

Tabell 5 – Ekonomisk viktning av tilldelningskriterierna

Kriterium	2014–2020	2021–2027
Välstånd (BNP/BNI)	86 %	81 %
Arbetsmarknad, utbildning, demografi	14 %	15 %
Klimat	–	1 %
Migration	–	3 %
Totalt	100 %	100 %

Källa: Europeiska kommissionens presentation *EU Budget for the future: Regional development and cohesion* (EU:s framtida budget: regional utveckling och sammanhållning).

Justeringar av det ursprungliga anslaget

25 Detta avsnitt omfattar befintliga övre gränser och säkerhetsnät samt justeringar av anslag, inbegripet specifika anslag till fonder. Det innehåller även resultatet av dessa förfaranden när det gäller slutliga anslag till medlemsstaterna i enlighet med kommissionens förslag till förordning om gemensamma bestämmelser.

Övre gränser och säkerhetsnät

26 Precis som under tidigare perioder är medlemsstaternas anslag som följer av de förfaranden som anges ovan föremål för ytterligare justeringar. Dessa är utformade för att mildra kraftiga variationer när det gäller de belopp som enskilda medlemsstater får. Justeringarna är utformade som övre gränser som begränsar de högsta beloppen och säkerhetsnät som garanterar en miniminivå. I [bilaga VIII a](#) finns de övre gränser och säkerhetsnät som föreslagits för perioden 2021–2027.

Övre gränser

27 För 2021–2027 föreslår kommissionen tre olika faktorer när det gäller övre gränser:

1. Först och främst begränsas den totala årliga finansiering som finns tillgänglig för en enskild medlemsstat till en fastställd procentandel av förväntad BNP¹⁶. Den andel av BNP som tillåts har minskat under de senaste programperioderna (se [bilaga VIII b](#)) och beror på det relativa välståndet i landet: fattigare länder har högre gränser, vilket visas i [tabell 6](#), eftersom de har större behov.

¹⁶ På grundval av GD Ekonomi och finans långsiktiga tillväxtprognoser 2021–2027 (ej i köpkraftsstandard).

Tabell 6 – Övre gräns, uttryckt som andel av nationell BNP

Trösklar i BNI per capita	Övre gräns som andel av BNP	Tillämplig på medlemsstat
under 60 % av genomsnittet i EU	2,3 %	Bulgarien, Rumänien, Kroatien
60–65 % av genomsnittet i EU	1,85 %	Lettland
över 65 % av genomsnittet i EU	1,55 %	Alla övriga EU-länder

Källa: Revisionsrätten, på grundval av förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser 2021–2027, bilaga XXII, 10 och kommissionens uppgifter.

2. Som en andra övre gräns omfattas nationella anslag även av en begränsning i förhållande till det belopp som mottagits under föregående programperiod. För 2021–2027 föreslår kommissionen att en medlemsstat inte ska kunna få mer än 108 % av det anslag den fick för perioden 2014–2020. Rumänien, Bulgarien och Grekland påverkas av denna begränsning.
3. Slutligen inför kommissionens förslag ett nytt tak för rika medlemsstater, vilkas BNI per capita som minst uppgår till 120 % av genomsnittet i EU. Dessa länder kan inte få mer än vad de fick som anslag 2014–2020. Sex medlemsstater påverkas: Belgien, Sverige, Nederländerna, Österrike, Danmark och Luxemburg.

Säkerhetsnät

28 Det huvudsakliga säkerhetsnät som kommissionen föreslagit består i att en enskild medlemsstats anslag inte kan understiga 76 % av vad den fick under perioden 2014–2020. Detta är en mycket högre nivå än den som gällde för den perioden, när motsvarande säkerhetsnät uppgick till 55 %. Fem länder drar nytta av detta säkerhetsnät 2021–2027: Ungern, Litauen, Estland, Malta och Tjeckien.

29 Fördelningsmekanismen innebär att övergångsregioner inte kan få mindre än vad de skulle få om de var mer utvecklade regioner (punkt 15.1). Det finns ytterligare ett säkerhetsnät för att dämpa effekten av att en region förlorar sin status som mindre utvecklad, då detta vanligtvis skulle leda till mindre anslag. Regioner i denna kategori kan inte få mindre än 60 % av deras årliga anslag inom ramen för målet Investering för sysselsättning och tillväxt 2014–2020.

Undantag

30 De övre gränserna och säkerhetsnätmekanismerna tillämpas på all finansiering som kan tas emot inom ramen för sammanhållningspolitiken av en region eller en medlemsstat, förutom följande två undantag:

- Anslag inom ramen för målet Europeiskt territoriellt samarbete. Enligt kommissionen syftar detta till att förhindra obalanser i anslag mellan angränsande länder.
- Den övre gränsen när det gäller anslag till mer utvecklade regioner på grundval av BNP (se punkt 27.1). Enligt kommissionen syftar detta till att undvika ytterligare minskningar i de fall där anslagen redan är relativt små.

Ytterligare justeringar

31 Kommissionen föreslår två ytterligare justeringar, efter det att de övre gränserna och säkerhetsnäten har tagits i beaktande. För perioden 2021–2027 har kommissionen först och främst föreslagit att överföringen av 11 miljarder euro från Sammanhållningsfonden till den direkt förvaltade Fonden för ett sammanlänkat Europa – Transport ska bibehållas¹⁷.

32 För det andra har kommissionen, för 2021–2027, föreslagit ett fast belopp på 100 miljarder euro för ESF+ och 216,8 miljarder euro för Eruf inom ramen för målet Investering för sysselsättning och tillväxt. I den metod som beskrivs ovan behandlas dock de två fonderna tillsammans och medel anslås gemensamt. Utöver kommissionens förslag till förordning om gemensamma bestämmelser i maj 2018 föreslog den i oktober 2018 även en metod för att anslå medel till ESF+ i syfte att särskilja anslagen för ESF+ och Eruf på medlemsstatsnivå.

33 Den föreslagna metoden för att fastställa andelen för ESF+ liknar den metod som användes 2014–2020. Ett utförligt exempel följer i [tabell 7](#).

¹⁷ Fonden för ett sammanlänkat Europa – Transport har utformats för att stödja investeringar i uppbyggnad av ny transportinfrastruktur i Europa och restaurering och uppgradering av befintlig infrastruktur. Fokus ligger på gränsöverskridande projekt och projekt som syftar till att undanröja flaskhalsar liksom övergripande prioriteringar som exempelvis trafikstyrningssystem.

1. Utgångspunkten för varje medlemsstat är dess anslag av ESF-medel 2014–2020 som en andel av landets totala ESF- och Eruf-anslag för den perioden.
2. Dessa andelar justeras sedan med hänsyn till två ytterligare kriterier som rör ungdomsarbetslöshet – andelen unga som varken arbetar eller studerar – och social delaktighet – andelen personer som löper risk att hamna i fattigdom eller social utestängning. Dessa indikatorer har sitt ursprung i den europeiska pelaren för sociala rättigheter och återspeglar de politiska prioriteringarna inom ESF+¹⁸. Mekanismerna för dessa justeringar anges i *bilaga IX*.
3. Summan av alla andelar tillämpas sedan på de sammanlagda medlen som finns tillgängliga inom ESF+.

Tabell 7 – Utförligt exempel på beräkning av en medlemsstats anslag från ESF+

Medlemsstat		
A. Ursprungliga data	(1) Medlemsstatens anslag för målet Investering för sysselsättning och tillväxt perioden 2021–2027	15 md euro
	(2) ESF-andel (inkl. ungdomssysselsättningsinitiativet och Fead) under perioden 2014–2020	40 %
B. Justeringar för ungdomsarbetslöshet och social delaktighet	(3) Andelen unga som varken arbetar eller studerar i medlemsstaten	20 %
	(4) Justering med 1,5 % för ungdomsarbetslöshet (som andelen unga som varken arbetar eller studerar > 16,4 % – bilaga IX)	+1,5 %
	(5) Andelen personer som riskerar fattigdom eller social utestängning i medlemsstaten	25 %
	(6) Justering med 1 % för social delaktighet (som 23,9 % < andelen personer som riskerar fattigdom eller social utestängning < 30,3 % – bilaga IX)	+1 %
	(7) Justerad andel ESF+ = (2)+(4)+(6)	42,5 %
	(8) Ursprungligt belopp från ESF+ för medlemsstaten = (7)x(1)	6 375 mn euro
C. Justering för tillgänglighet för medel inom ESF+	(10) Summan av alla medlemsstaters ursprungliga belopp från ESF+	103 md euro
	(11) Tillgängliga medel i ESF+ 2021–2027 *	99,45 md euro
	(12) Justeringsfaktor = (11)/(10)	96,6 %
D. Slutliga anslag från ESF+ 2021–2027 = (8)x(12)		6 155 mn euro

Källa: Revisionsrätten.

* 0,2 miljarder euro för transnationellt samarbete inom ramen för ESF+ och 0,35 miljarder euro för tekniskt bistånd som genomförs av kommissionen dras av från den sammanlagda finansieringen för ESF+ på 100 miljarder euro före tilldelning.

¹⁸ För 2021–2027 har sysselsättningsinitiativet för unga och fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt (Fead) integrerats i ESF+.

Slutliga anslag

34 I **tabell 8** jämförts resultatet av fördelningsmetoden per typ av region 2014–2020 och förslaget för 2021–2027. Trots minskningen när det gäller Sammanhållningsfonden är det totala relativa anslaget av sammanhållningspolitiska medel till mindre utvecklade regioner i förslaget för 2021–2027 oförändrat, och uppgår till tre fjärdedelar av den tillgängliga finansieringen (punkt **20**).

Tabell 8 – Anslag per typ av region

Fond/typ av region	2014–2020	2021–2027
Sammanhållningsfonden	22 %	13 %
Eruf/ESF+ Mindre utvecklade regioner	53 %	62 %
Eruf/ESF+ Övergångsregioner	10 %	14 %
Eruf/ESF+ Mer utvecklade regioner	15 %	11 %
Totalt	100 %	100 %
<i>Andel SF + Eruf/ESF+ Mindre utvecklade regioner</i>	<i>75 %</i>	<i>75 %</i>

Källa: Europeiska kommissionens presentation EU Budget for the future: Regional development and cohesion (EU:s framtida budget: regional utveckling och sammanhållning).

35 Medlemsstaternas anslag per fond 2021–2027 anges i **tabell 9** nedan.

Tabell 9 – Föreslagna anslag till medlemsstater per fond 2021–2027 (i miljoner euro, löpande priser)

	ESF+	Eruf	ETS	SF	av vilka det överförs till FSE	Överföringar*	Förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser, bilaga XXII
Belgien	1 177	1 158	405	0	0	15	2 754
Bulgarien	2 588	5 643	143	1 654	401	54	10 082
Tjeckien	2 737	10 524	314	6 444	1 563	100	20 116
Danmark	181	213	249	0	0	3	646
Tyskland	6 205	10 346	1 029	0	0	101	17 681
Estland	492	1 651	51	1 075	261	16	3 285
Irland	579	450	190	0	0	7	1 226
Grekland	5 900	11 528	120	4 034	978	116	21 697
Spanien	12 084	25 377	639	0	0	221	38 325
Frankrike	7 194	9 654	1 106	0	0	102	18 058
Kroatien	2 145	5 776	219	1 695	411	53	9 888
Italien	15 011	27 411	788	0	0	252	43 463
Cypern	207	434	24	319	77	4	989
Lettland	736	2 573	55	1 424	345	24	4 812
Litauen	1 029	3 127	88	2 085	506	31	6 359
Luxemburg	21	21	30	0	0	0	73
Ungern	4 806	11 624	272	3 437	833	109	20 248
Malta	91	345	14	219	53	3	673
Nederländerna	552	673	392	0	0	9	1 625
Österrike	510	695	229	0	0	8	1 442
Polen	14 297	45 300	595	12 144	2 945	392	72 724
Portugal	7 579	11 578	142	4 436	1 076	127	23 862
Rumänien	8 385	17 323	392	4 499	1 091	168	30 766
Slovenien	793	1 673	80	901	218	18	3 464
Slovakien	2 481	8 345	235	2 173	527	71	13 305
Finland	725	944	129	0	0	10	1 809
Sverige	946	1 121	333	0	0	13	2 413
Tekniskt bistånd*	349	737	29	153			
Transnationellt samarbete*	200						
Europeiska stadsinitiativet*		564					
Interregionalt**			1 206				1 206
TOTALT	100 000	216 808	9 498	46 692	11 285	2 027	372 991

Källa: Revisionsrätten på grundval av uppgifter från kommissionen.

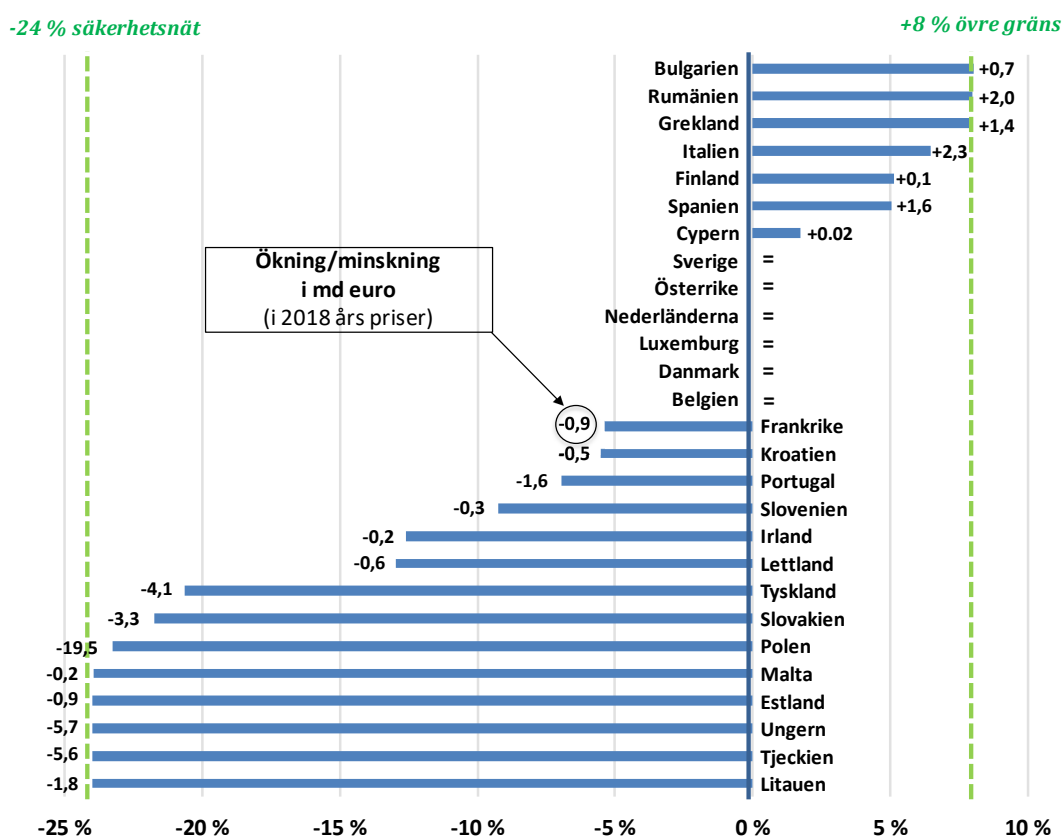
* Överföringarna är följande: Tekniskt bistånd (0,35 % av anslaget för Eruf/ESF+/SF/ETS), transnationellt samarbete (inom ESF+) och Europeiska stadsinitiativet (EUI, inom Eruf). De motsvarar finansiering som förvaltas av kommissionen och som inte är direkt tillgänglig för medlemsstaterna. Preliminära tilldelningar av överföringar per medlemsstat visas, för att överensstämja med kommissionens förslag till förordning om gemensamma bestämmelser.

** Interregionala ETS-komponenter anslås inte till medlemsstaterna.

Anm.: Tabellen innehåller avrundningsdifferenser.

36 För första gången har kommissionen i förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser tagit med de belopp som anslås till varje medlemsstat till följd av den metod som beskrivs ovan. I **figur 3** nedan anges de föreslagna anslagen för 2021–2027 till medlemsstaterna och den relativa förändringen jämfört med anslagen för perioden 2014–2020, per maj 2018.

Figur 3 – Anslag till medlemsstater 2021–2027 jämfört med 2014–2020 (i 2018 års priser)

Källa: Revisionsrätten på grundval av uppgifter från kommissionen.

37 Av **figur 3** framgår att skillnader i enskilda medlemsstaters anslag varierar från en minskning på 24 % till en ökning på 8 %, med en genomsnittlig minskning på 10 %, trots att tilldelningsförfarandet är mer eller mindre detsamma och övre gränser och säkerhetsnät har utformats för att begränsa betydande variationer. En betydande faktor är den förändrade välbefinningsnivån i många regioner, vilket leder till att deras status får en ny klassificering (se kartor i **bilaga X**). De viktigaste förändringarna anges nedan:

- Statusen för Estland och Litauen, och vissa regioner i Tjeckien, Polen och Bulgarien, ändras från mindre utvecklade regioner till övergångsregioner.

- I Grekland och Spanien har antalet regioner med statusen mindre utvecklade regioner ökat väsentligt. Ökningen är mindre i Italien och Portugal.
- I flera länder har regioners klassificering ändrats från statusen mer utvecklade regioner till övergångsregioner: Finland, Frankrike, Tyskland, Nederländerna, Slovenien, Österrike, Belgien, Italien, Spanien, Grekland, Cypern och Irland. Detta beror delvis på den nya tröskeln för övergångsregioner (se punkt [14](#)).

Avslutande kommentarer och nästa steg

38 Det tilldelningsförfarande som föreslås för 2021–2027 följer den modell som använts under tidigare perioder. Klimatförändringar och migration har införlivats i vissa delar av förfarandet, men inverkan är begränsad: den mest väsentliga faktorn är fortfarande relativt välstånd, och 75 % av finansieringen anslås, precis som under tidigare perioder, till mindre utvecklade regioner. Kommissionen har varit mer transparent i fråga om förfarandet än den varit tidigare. Den offentliggjorde hela den föreslagna metoden i förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser, tillsammans med de anslag som den resulterar i. Enligt förslaget skulle enskilda medlemsstater få mellan 76 % och 108 % av den sammanhållningspolitiska finansiering som de fick 2014–2020.

39 Det sista steget i förfarandet omfattas inte av den metod som kommissionen föreslagit, utan sker i politiska förhandlingar där EU:s institutioner och medlemsstaterna deltar (punkt [06](#)). Huruvida beräkningarna ska uppdateras eller inte för att ta hänsyn till att nya uppgifter finns tillgängliga är en av de frågor som kan komma att tas upp under förhandlingarna. Tidigare anslag, för perioderna 2007–2013 och 2014–2020, grundades på uppgifter som fanns tillgängliga två år innan programperioden inleddes. Under tidigare perioder ledde de politiska förhandlingarna även till att vissa medlemsstater och regioner fick extra anslag¹⁹.

40 Kommissionens ursprungliga mål, när den lade fram paketet i maj 2018, var att en överenskommelse om den fleråriga budgetramen skulle nås före valet till Europaparlamentet i maj 2019. Enligt den reviderade tidsplan (i linje med Europeiska rådets slutsatser) som gällde i februari 2019 ska en kompromiss nås om den fleråriga budgetramen under hösten 2019 och förhandlingarna om förordningen om gemensamma bestämmelser slutföras kort därefter.

¹⁹ Förordning nr 1303/2013 om gemensamma bestämmelser, bilaga VII, artiklarna 14–20.

Bilagor

Bilaga I — Tilldelningskriterierna utveckling under de senaste tre programperioderna

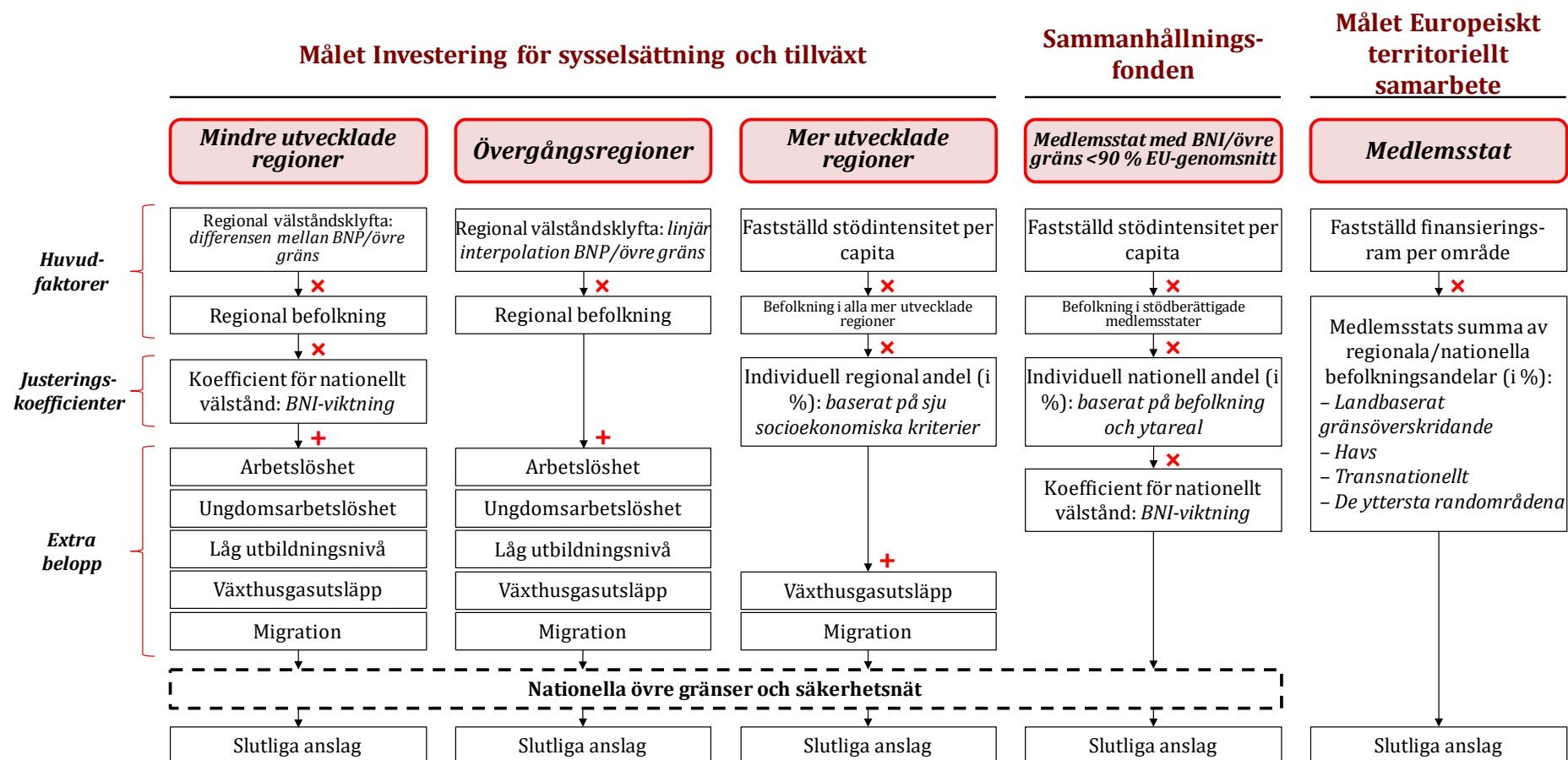
Kriterier	2007–2013
	Förordning 1083/2006, bilaga II
	<u>Konvergensmål</u>
En regions enskilda anslag	regional befolkning x välståndsklyfta (regionens BNP per capita – genomsnittet i EU)
Koefficient för nationellt välstånd	
BNI per capita <82 % av genomsnittet i EU	4,25 %
82 % < BNI per capita < 99 % av EU:s genomsnitt	3,36 %
BNI per capita > 99 % av genomsnittet i EU	2,67 %
Extra belopp	
Arbetslöshet (15 år och äldre)	700 euro/år x antal arbetslösa som överstiger genomsnittlig arbetslöshet i alla konvergensregioner
Ungdomsarbetslöshet (15–25 år)	
Låg utbildningsnivå (25–64 år)	
Växthusgasutsläpp	
Migration	
	<u>Övergångsstöd</u>
Teoretisk stödintensitet	
Minst	
Högst	
Faktisk stödintensitet	75 %/80 % av en regions enskilda stödintensitet 2006 per capita för 2007 med en lineär minskning därefter för att nå den genomsnittliga nationella stödintensitetsnivån per capita för målet för regional konkurrenskraft och sysselsättning 2011/2013
Extra belopp	
Arbetslöshet (15 år och äldre)	600 euro/år x antal arbetslösa som överstiger genomsnittlig arbetslöshet i alla konvergensregioner
Ungdomsarbetslöshet (15–25 år)	
Låg utbildningsnivå (25–64 år)	
Växthusgasutsläpp	
Migration	

2014–2020	2021–2027
Förordningen om gemensamma bestämmelser (1303/2013), bilaga VII	Förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser, bilaga XXII
<i>Mindre utvecklade regioner</i>	<i>Mindre utvecklade regioner</i>
regional befolkning x välståndsklyfta (regionens BNP per capita – genomsnittet i EU)	regional befolkning x välståndsklyfta (regionens BNP per capita – genomsnittet i EU)
3,15 %	2,80 %
2,70 %	1,30 %
1,65 %	0,90 %
1 300 euro/år x antal arbetslösa som överstiger genomsnittlig arbetslöshet i alla mindre utvecklade regioner	500 euro/år x antal arbetslösa som överstiger genomsnittlig arbetslöshet i alla mindre utvecklade regioner
	500 euro/år x antal unga arbetslösa som överstiger genomsnittlig ungdomsarbetslöshet i alla mindre utvecklade regioner
	250 euro/år x antal personer som överstiger genomsnittlig låg utbildningsnivå i alla mindre utvecklade regioner
	1 euro/år för varje ton CO ₂ -ekvivalenter som 2016 överskred de nationella 2030-målen
	400 euro/år per person för medlemsstatens årliga genomsnitt för nettoinvandring från tredjeland 2013–2016
<i>Övergångsregioner</i>	<i>Övergångsregioner</i>
genomsnittlig stödintensitet för en medlemsstats mer utvecklade regioner per capita per år. Om det inte finns någon mer utvecklad region, genomsnittet i EU för mer utvecklade regioner (19,80 euro).	genomsnittlig stödintensitet för alla mer utvecklade regioner i EU (18 euro) per capita per år.
40 % av beloppet för en teoretisk region med BNP/capita=75 %	60 % av beloppet för en teoretisk region med BNP/capita=75 %
linjär interpolation av regionens relativa BNP/capita jämfört med genomsnittet i EU	linjär interpolation av regionens relativa BNP/capita jämfört med genomsnittet i EU
1 300 euro/år x antal arbetslösa som överstiger genomsnittlig arbetslöshet i alla mindre utvecklade regioner	500 euro/år x antal arbetslösa som överstiger genomsnittlig arbetslöshet i alla mindre utvecklade regioner
	500 euro/år x antal unga arbetslösa som överstiger genomsnittlig ungdomsarbetslöshet i alla mindre utvecklade regioner
	250 euro/år x antal personer som överstiger genomsnittlig låg utbildningsnivå i alla mindre utvecklade regioner
	1 euro/år för varje ton CO ₂ -ekvivalenter som 2016 överskred de nationella 2030-målen
	400 euro/år per person för medlemsstatens årliga genomsnitt för nettoinvandring från tredjeland 2013–2016

	Förordning 1083/2006, bilaga II
	<i>Målet regional konkurrenskraft och sysselsättning</i>
Total ursprunglig teoretisk finansieringsram	
Regioners andel enligt kriterierna	
Befolkning	total befolkning (50 %)
Arbetslöshet	antal arbetslösa i Nuts 3-regioner med en arbetslöshetsnivå över gruppens genomsnitt (20 %)
Sysselsättning	antal jobb som krävs för att nå en sysselsättningsnivå på 70 % (15 %)
Högre utbildning	antal anställda med låg utbildningsnivå (10 %)
Låg befolkningstäthet	låg befolkningstäthet (5 %)
Avbruten skolgång	
BNP	
Justeringar av andelar för regionalt välstånd	ökning eller minskning av en regions totala andel med +5 %/-5 % beroende på huruvida dess BNP per capita ligger över eller under gruppens genomsnittliga BNP per capita
Extra belopp	
Växthusgasutsläpp	
Migration	

2014–2020	2021–2027
Förordningen om gemensamma bestämmelser (1303/2013), bilaga VII	Förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser, bilaga XXII
<i>Mer utvecklade regioner</i>	<i>Mer utvecklade regioner</i>
total stödberättigad befolkning x en stödintensitet per person och år på 19,80 euro	total stödberättigad befolkning x en stödintensitet per person och år på 18 euro
total regional befolkning (25 %).	total regional befolkning (20 %).
antal arbetslösa i Nuts 2-regioner med en arbetslöshetsnivå över genomsnittet för alla mer utvecklade regioner (20 %)	antal arbetslösa i Nuts 2-regioner med en arbetslöshetsnivå över genomsnittet för alla mer utvecklade regioner (20 %)
sysselsättning som ska tillföras för att målet för unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla för regional sysselsättningsnivå (åldrarna 20–64 år) på 75 % ska uppnås (20 %)	sysselsättning som ska tillföras för att nå den genomsnittliga sysselsättningsnivån (åldersgruppen 20–64 år) för alla mer utvecklade regioner (20 %).
antal personer i åldern 30–34 år med eftergymnasial utbildning som ska tillkomma för att målet för unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla på 40 % ska uppnås (12,5 %)	antal personer i åldern 30–34 år med eftergymnasial utbildning som ska tillkomma för att nå den genomsnittliga nivån för andelen med eftergymnasial utbildning (i åldrarna 30–34 år) för alla mer utvecklade regioner (20 %)
g) befolkning i Nuts 3-regioner med en befolkningstäthet under 12,5 invånare/km ² (2,5 %)	g) befolkning i Nuts 3-regioner med en befolkningstäthet under 12,5 invånare/km ² (2,5 %)
antal elever som lämnar utbildningen i förtid (i åldern 18–24 år) som ska subtraheras för att målet för unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla på 10 % ska uppnås (12,5 %)	antal elever som lämnar utbildningen i förtid (i åldern 18–24 år) som ska subtraheras för att nå den genomsnittliga andelen elever som lämnar utbildningen i förtid (i åldern 18–24) för alla mer utvecklade regioner (20 %)
skillnad mellan observerad BNP i regionen (mätt i köpkraftsstandard) och teoretisk regional BNP om regionen skulle ha samma BNP per capita som den mest välmående Nuts 2-regionen (7,5 %)	skillnad mellan observerad BNP i regionen (mätt i köpkraftsstandard) och teoretisk regional BNP om regionen skulle ha samma BNP per capita som den mest välmående Nuts 2-regionen (7,5 %)
	1 euro/år för varje ton CO ₂ -ekvivalenter som 2016 överskred de nationella 2030-målen
	400 euro/år per person för medlemsstatens årliga genomsnitt för nettoinvandring från tredjeländ 2013–2016

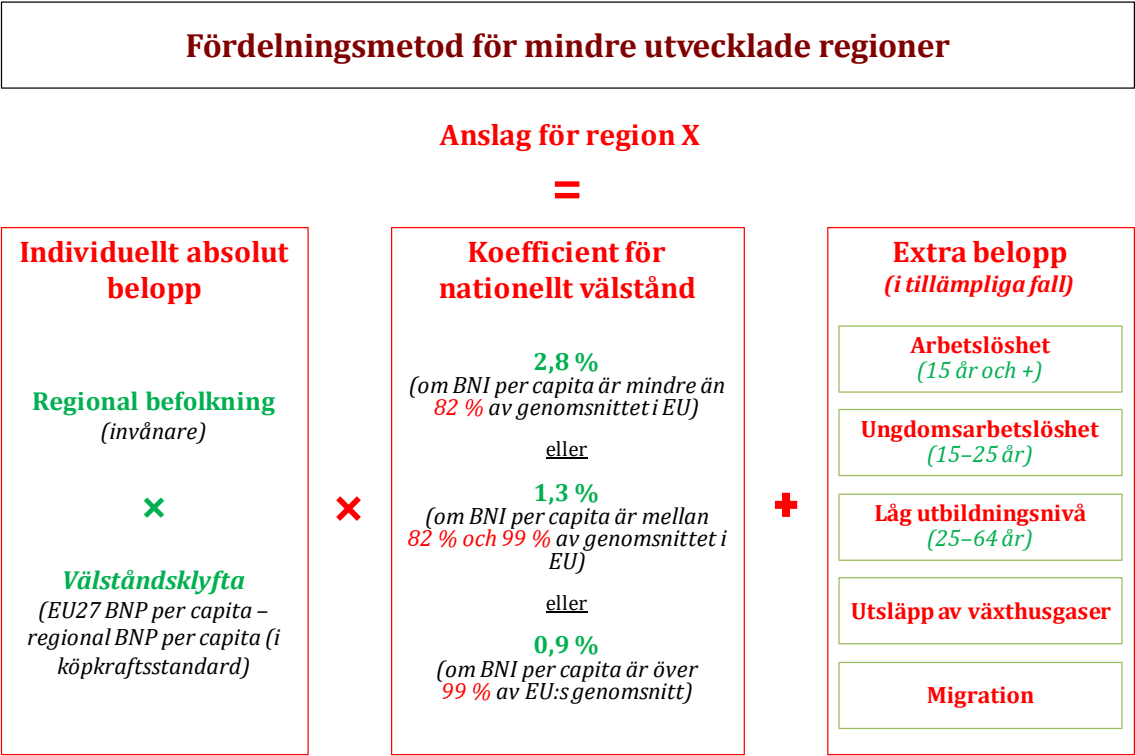
Bilaga II — Ram för ursprunglig tilldelning av sammanhållningspolitiska medel till medlemsstater

Källa: Revisionsrätten på grundval av förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser 2021–2027, bilaga XXII.

Bilaga III — Fördelningsmetod för mindre utvecklade regioner
2021–2027

Bilaga III a – Allmän fördelningsnyckel för mindre utvecklade regioner

Bilaga III b – Koefficienter för att fastställa stödnivå för varje mindre utvecklade region med hänsyn till nationellt välstånd

BNI per capita	Tillämplig koefficient 2014–2020	Föreslagen koefficient 2021–2027	Tillämplig på mindre utvecklade regioner 2021–2027
Mindre än 82 % av genomsnittet i EU	3,15 %	2,8 %	BG, EE, LV, LT, HU, PL, PT, RO, SK, SI, HR, EL
Mellan 82 % och 99 % av genomsnittet i EU	2,7 %	1,3 %	CZ, ES, IT
Över 99 % av genomsnittet i EU	1,65 %	0,9 %	FR

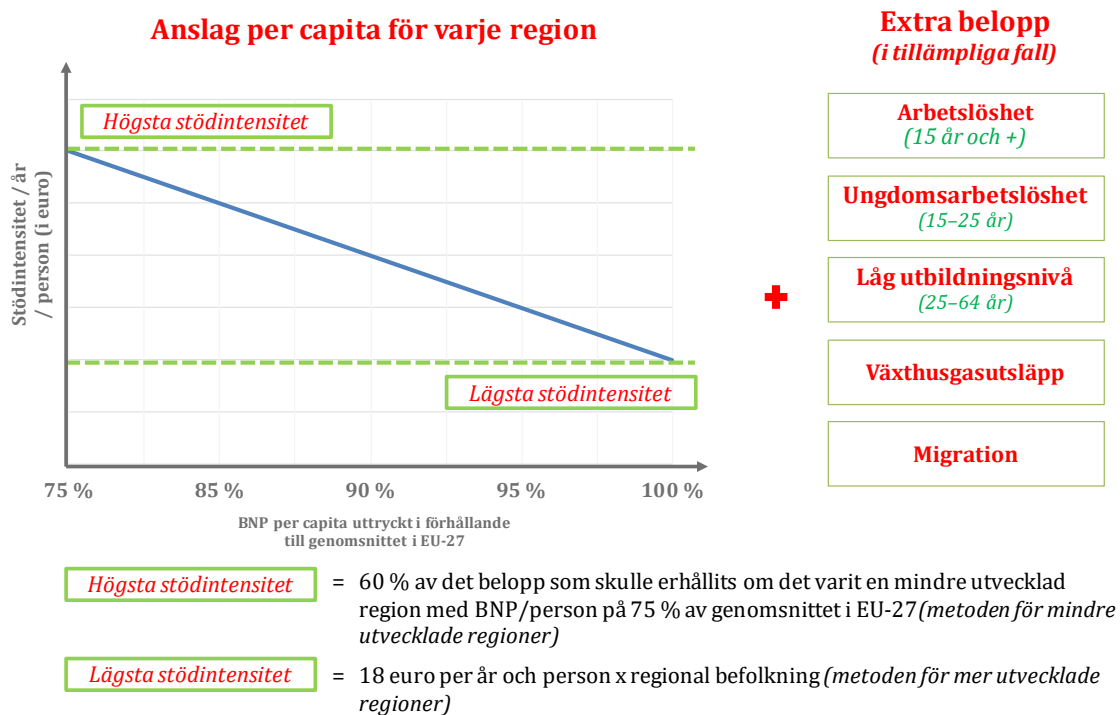
Källa: Revisionsrätten på grundval av kommissionens förslag till förordning om gemensamma bestämmelser, bilaga XXII, 1 b, förordning 1303/2013 (*bilaga VII*) och *Proposals for the MFF and Cohesion Policy 2021-27: a preliminary assessment* (förslagen till flerårig budgetram och sammanhållningspolitik 2021–2027: en preliminär bedömning), EPRC, juni 2018.

Bilaga III c – Förteckning över extra belopp som är tillämpliga på mindre utvecklade regioner och övergångsregioner

<i>Arbetslöshet</i> (15 år och äldre)	+500 euro/år för varje arbetslös person som överstiger det antal personer som skulle vara arbetslösa om den genomsnittliga andelen arbetslösa för alla mindre utvecklade regioner tillämpades.
<i>Ungdomsarbetslöshet</i> (åldersgrupp 15-24 år)	+500 euro/år för varje ung arbetslös person som överstiger det antal personer som skulle vara arbetslösa om den genomsnittliga ungdomsarbetslöshetssiffran för alla mindre utvecklade regioner tillämpades.
<i>Låg utbildningsnivå</i> (åldersgrupp 25–64 år)	+250 euro/år för varje person som skulle behöva subtraheras för att nå den genomsnittliga andelen lågutbildade (högst grundskoleutbildning) för alla mindre utvecklade regioner.
<i>Utsläpp av växthusgaser</i>	+1 euro/år per ton CO2-ekvivalenter som överskred de nationella 2030-målen för utsläppen av växthusgaser utanför EU:s system för handel med utsläppsrätter 2016, fördelat mellan regioner på grundval av deras andel av den nationella befolkningen. De medlemsstater som drar mest nytta av detta nya kriterium är Tyskland, Italien, Frankrike och Sverige.
<i>Migration</i>	+400 euro/år per person beräknat, om positivt, på medlemsstatens årliga genomsnitt för nettoinvandring från länder utanför EU 2013–2016, fördelat mellan regioner på grundval av deras andel av den nationella befolkningen. De medlemsstater som drar mest nytta av detta nya kriterium är Tyskland, Frankrike, Italien och Polen.

Bilaga IV — Fördelningsmetod för övergångsregioner 2021–2027

Fördelningsmetod för övergångsregioner (Eruf, ESF+)

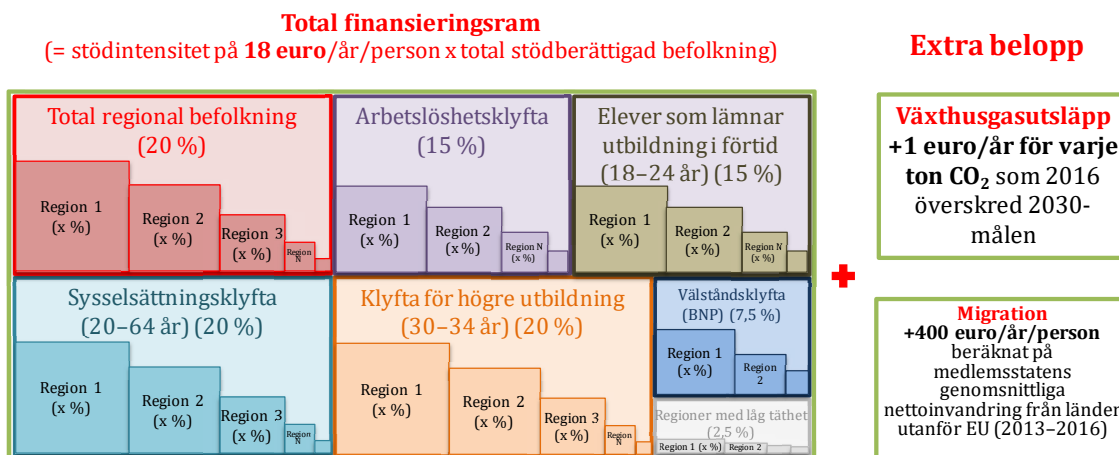

Källa: Revisionsrätten på grundval av kommissionens förslag till förordning om gemensamma bestämmelser, bilaga XXII, 2 a–g.

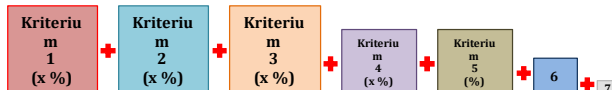
Bilaga V — Fördelningsmetod för mer utvecklade regioner 2021–2027

Bilaga V a – Allmän fördelningsnyckel för mer utvecklade regioner (Eruf/ESF+)

Fördelningsmetod för mer utvecklade regioner (Eruf, ESF+)

Anslag för region X =

Extra belopp
(i tillämpliga fall)

Källa: Revisionsrätten på grundval av kommissionens förslag till förordning om gemensamma bestämmelser, bilaga XXII, 4–6.

Bilaga V b – Regionala kriterier som tas i beaktande för anslag till mer utvecklade regioner

Kriterier och mål 2021–2027 [mål för 2014–2020 om andra]	Viktning (i %)	
	2014–2020	2021–2027
1. Total regional befolkning	25 %	20 %
2. Antal arbetslösa personer i Nuts 2-regioner med en arbetslöshetsnivå över genomsnittet för alla mer utvecklade regioner	20 %	15 %
3. Antal ytterligare sysselsatta som måste tillkomma för att nå den genomsnittliga sysselsättningsnivån (åldersgruppen 20–64 år) för alla mer utvecklade regioner [75 %, Europa 2020-målet]	20 %	
4. Antal personer i åldern 30–34 år med eftergymnasial utbildning som ska tillkomma för att nå den genomsnittliga nivån för alla mer utvecklade regioner [40 %, Europa 2020-målet]	12,5 %	20 %
5. Antal elever som lämnar utbildningen i förtid (i åldern 18–24 år) som ska subtraheras för att nå den genomsnittliga andelen för alla mer utvecklade regioner [10 %, Europa 2020-målet]	12,5 %	15 %
6. Skillnad mellan BNP i regionen och teoretisk regional BNP om regionen skulle ha samma BNP per capita som den mest välmående Nuts 2-regionen.	7,5 %	
7. Befolkning i Nuts 3-regioner med en befolkningstäthet under 12,5 invånare/km ²	2,5 %	

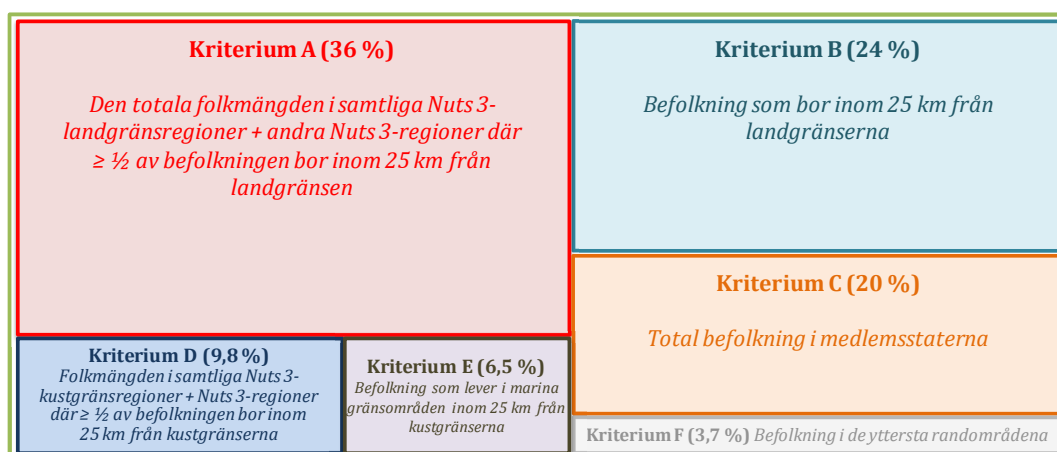
Källa: Kommissionens förslag till förordning om gemensamma bestämmelser, bilaga XXII, 4 a–g och förordning 1303/2013, bilaga VII 4 a–g.

Bilaga VI — Tilldelningsmetod för målet Europeiskt territoriellt samarbete (ETS) 2021–2027

Bilaga VI a – Allmän fördelningsnyckel för Europeiskt territoriellt samarbete

Tilldelningsmetod för målet Europeiskt territoriellt samarbete (ETS)

Total finansieringsram

$$\text{Anslag per medlemsstat} = \left(\begin{array}{c} \text{Det gränsöverskridande området} \\ \text{Andel av kriterium A (x \%)} \\ \text{Andel av kriterium B (x \%)} \\ \text{Andel av kriterium C (x \%)} \\ \text{Det transnationella området*} \\ \text{Andel av kriterium D} \\ \text{Havsområdet*} \\ \text{Andel av kriterium E} \\ \text{Området yttersta randområden} \\ \text{Andel av kriterium F} \end{array} \right) \times \text{Total finansieringsram}$$

Källa: Revisionsrätten på grundval av kommissionens förslag till förordning om gemensamma bestämmelser, bilaga XXII, 8.

Bilaga VI b – Fördelningskriterier för Europeiskt territoriellt samarbete utifrån områden

ETS-område	Total tillgänglig finansiering	Fördelningsnyckel
Landbaserat gränsöverskridande	5,0 md euro (60 % x 8,3 md euro)	60 % andel av total folkmängd i Nuts 3-regioner (se kriterium A ovan) 40 % andel av total folkmängd som bor inom 25 km från gränsen

Havs*	1,35 md euro (16,3 % x 8,3 md euro)	60 % andel av total folkmängd i Nuts 3-regioner 40 % andel av total folkmängd som bor inom 25 km från kusten
Transnationellt*	1,65 md euro (20 % x 8,3 md euro)	Medlemsstatens befolkningsandel i EU
De yttersta randområdena	0,3 md euro (3,7 % x 8,3 md euro)	Medlemsstatens befolkningsandel i EU:s yttersta randområden

Källa: Revisionsrätten, på grundval av kommissionens förslag till förordning om gemensamma bestämmelser, bilaga XXII och Europeiska kommissionens presentation *Methodology for determining financial allocations by Member State* (metod för att fastställa finansiella anslag per medlemsstat).

* I förslaget till förordning om Europeiskt territoriellt samarbete (COM(2018) 374 final) är transnationellt samarbete och havssamarbete en komponent med en budget på 3 miljarder euro. Uppdelningen (1,35 miljarder euro och 1,65 miljarder euro) görs enbart för anslagen till medlemsstaterna.

Bilaga VII — Fördelningsmetod för Sammanhållningsfonden 2021–2027

Fördelningsmetod för Sammanhållningsfonden (SF) med revidering

1

Stödberättigade medlemsstater

(= de med en BNI/person (i köpkraftsstandard) < 90 % av genomsnittet i EU-27)

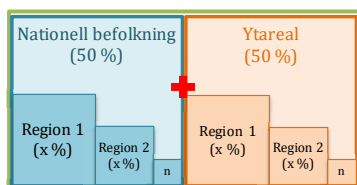
2

Total SF-finansieringsram

(= stödintensitet på 62,90 euro/år/person x total befolkning i stödberättigad medlemsstat)

3

Nationell andel av SF-ramen

Fördelningsnyckel

Justering för nationellt välstånd

(= nationell BNI/övre gräns jämfört med BNI/övre gräns i alla stödberättigade medlemsstater)

Koefficient för revidering

(så att summan av alla medlemsstaters andelar är 100 %)

4

Slutliga anslag

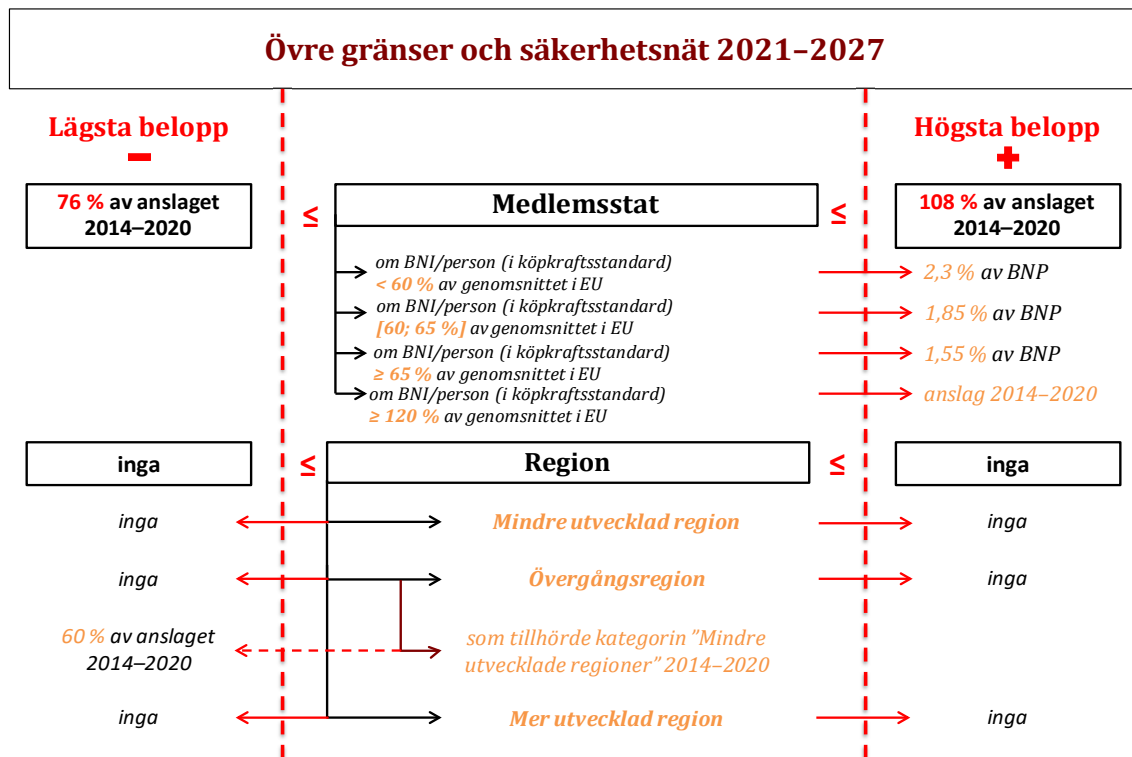
Reviderad andel × Total SF-ram

Men för varje stödberättigad medlemsstat ska SF-andelen inte överstiga 1/3 av det totala anslaget (minus anslag för ETS-målet)

Källa: Revisionsrätten på grundval av kommissionens förslag till förordning om gemensamma bestämmelser, bilaga XXII, 7.

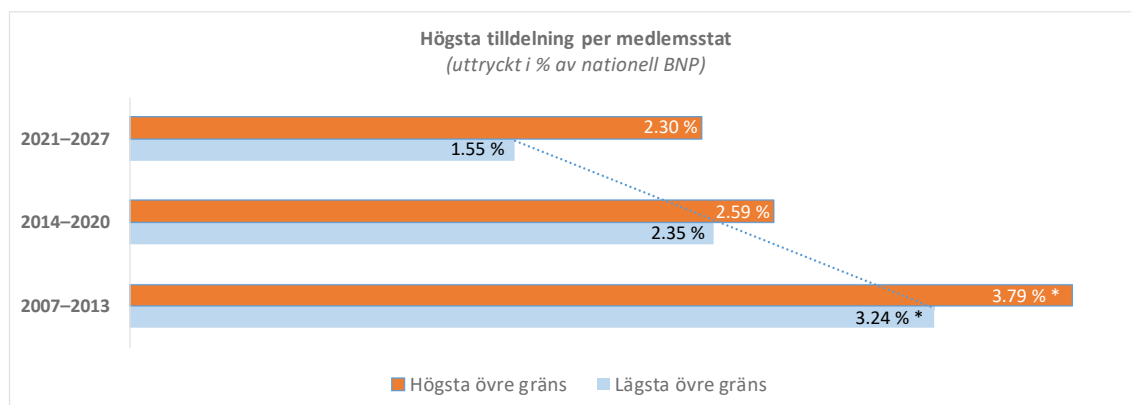
Bilaga VIII — Övre gränser och säkerhetsnät

Bilaga VIII a – Övre gränser och säkerhetsnät 2021–2027

Källa: Revisionsrätten på grundval av kommissionens förslag till förordning om gemensamma bestämmelser, bilaga XXII, 10–13.

Bilaga VIII b – Utvecklingen av översta gränser för BNP under de tre senaste programperioderna

Källa: Baserat på förordningarna nr 1083/2006, bilaga II, nr 1303/2013, bilaga VII och förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser 2021–2027, bilaga XXII.

* För perioden 2007–2013 ingick även bidragen från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska fiskerifonden till den gränsöverskridande delen av det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet och av instrumentet för föranslutningsstöd i de övre gränserna.

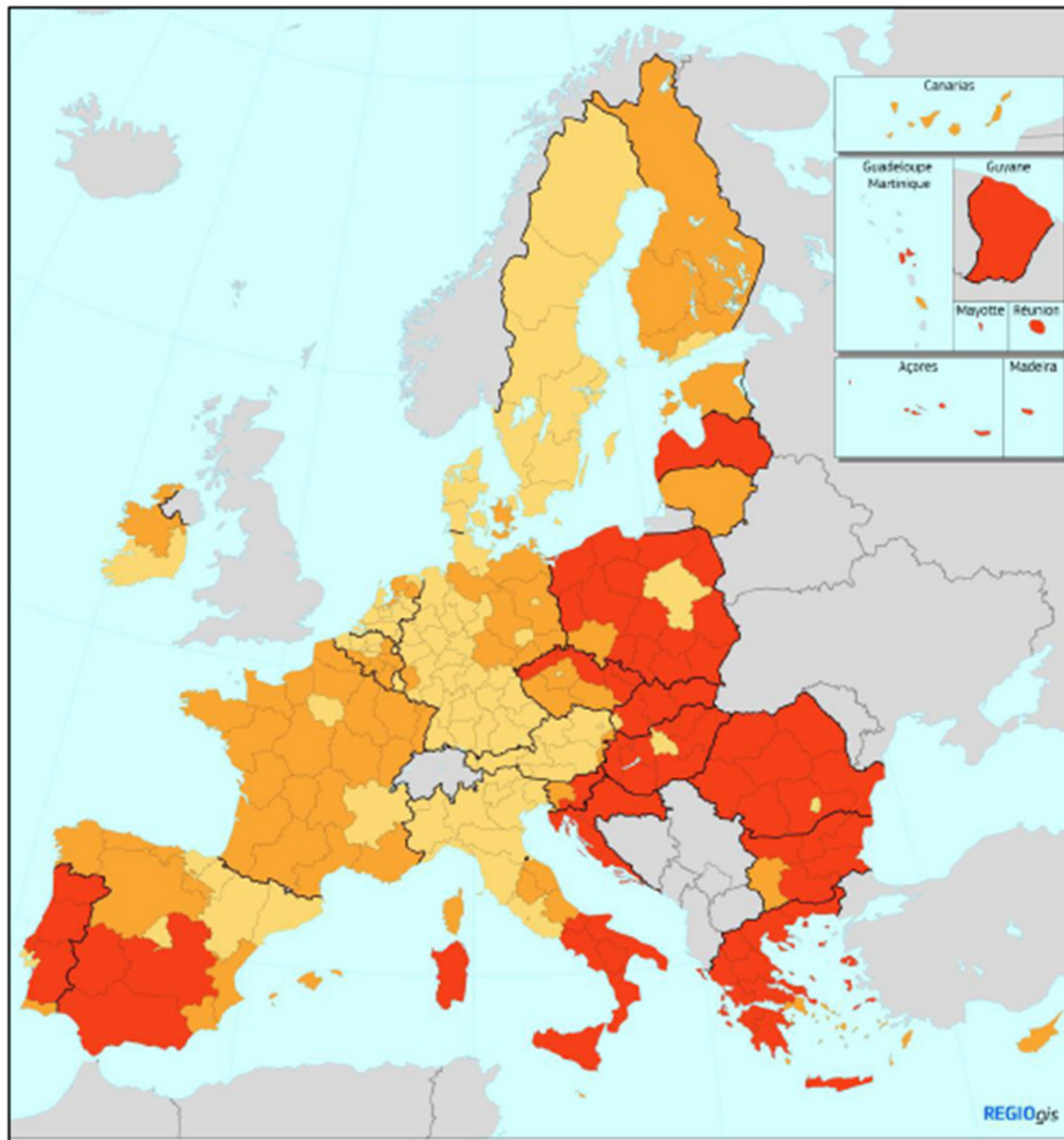
Bilaga IX — Kriterier för justering av anslag från ESF+

Kriterium	Tröskel	Justering
Andelen unga som varken arbetar eller studerar (2015–2017) på nationell nivå	Över 16,4 %	+1,5 %
	Mellan 16,4 % och 11,6 % (genomsnittet i EU)	+1,0 %
	Mellan 11,6 % och 6,9 %	+ 0,5 %
Andelen personer som riskerar fattigdom eller social utestängning (2014–2016) på nationell nivå	Över 30,3 %	+1,5 %
	Mellan 30,3 % och 23,9 % (genomsnittet i EU)	+1,0 %
	Mellan 23,9 % och 17,6 %	+ 0,5 %

Källa: Revisionsrätten på grundval av den föreslagna fördelningsmetoden för ESF+.

Bilaga X — Regionala klassificeringar för Eruf/ESF+

Bilaga X a – 2021–2027 Regional klassificering

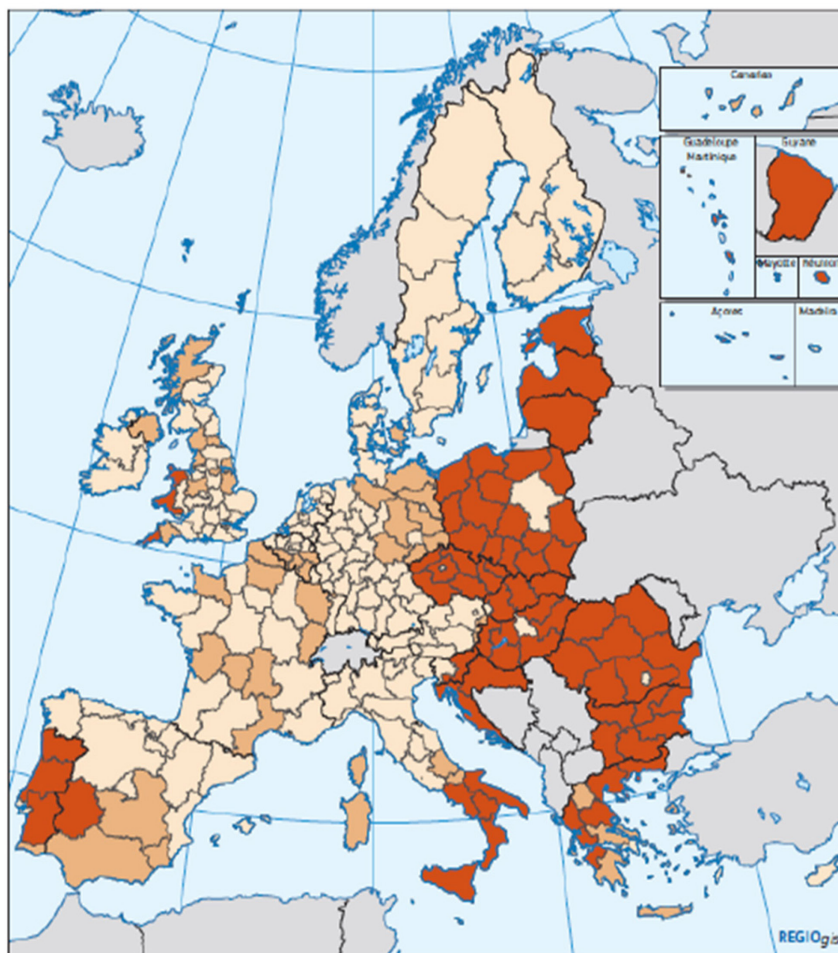

BNP/person (köpkraftsstandard) per Nuts 2-region, genomsnitt 2014-2015-2016

Index, EU-27 – 100

- <75 % (mindre utvecklade regioner)
- 75–100 % (övergångsregioner)
- ≥ 100 % (mer utvecklade regioner)

Bilaga X b – 2014–2020 Regional klassificering

BNP (köpkraftsstandard) per person 2007–2009 genomsnitt - EU27 = 100

Kategori

- Mindre utvecklade regioner
- Övergångsregioner
- Mer utvecklade regioner

Anm.: Mayotte kommer att vara stödberättigad i egenskap av mindre utvecklad region

Källa: GD Regional- och stadspolitik

Om revisionsrättens snabbanalyser

Snabbanalyser innehåller inga nya revisioner och inte heller några nya revisionsresultat eller rekommendationer. De presenterar och fastslår fakta i specifika frågor samt ger en riktad analys för att underlätta förståelsen i de frågor som tas upp.

Revisionsrättens team

Denna snabbanalys antogs av avdelning II, som är specialiserad på investeringar för sammanhållning, tillväxt och inkludering. Iliana Ivanova, doyenne i avdelningen, är föredragande ledamot. Hon fick stöd av Mihail Stefanov (kanslichef), James Verity (attaché), Niels-Erik Brokopp (förstechef), Mariya Zhekova (uppgiftsansvarig) och Tristan Le Guen (revisor).

EUROPEISKA
REVISIONSRÄTTEN

EUROPEISKA REVISIONSRÄTTEN
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Luxemburg
LUXEMBURG

Tfn +352 4398-1

Frågor: eca.europa.eu/sv/Pages/ContactForm.aspx

Webbplats: eca.europa.eu

Twitter: @EUAuditors

© Europeiska unionen, 2019

För all användning eller återgivning av foton eller annat material som Europeiska unionen inte har upphovsrätten till måste tillstånd inhämtas direkt från upphovsrättsinnehavaren.